

NÚM.: 15
ÒRGAN: Ple
SESSIÓ: Ordinària
DATA: 24-11-2016
HORA: 18:00
DOCUMENT: Acta

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de l'Ajuntament de Badalona, el dia 24 de novembre de 2016, es reuneix en primera convocatòria el Ple de l'Ajuntament.

ASSISTENTS:

Alcaldeessa
Regidors/es

M. Dolors Sabater i Puig
José Antonio Téllez Oliva
Eulàlia Sabater Díaz
Fàtima Taleb Moussaoui
Francesc Duran i Vilalta
Oriol Lladó i Esteller
Francesc Ribot i Cuenca
Agnès Rotger i Dunyó
Àlex Mañas Ballesté
Ma. Àngeles Gallardo Borrega
Xavier Garcia Albiol
Ramón Riera Macia
Ma. Jesús Hervàs Mínguez
Sònia Egea Pérez
Miguel Jurado Tejada
Juan Fernández Benítez
Rosa Bertran Bartomeu
Daniel Gràcia Álvarez
Joan Walter Fibla
Cristina Agüera Gago
Alejandro Pastor López
Concepció Botey i Teruel
Rubén Guijarro Palma
Teresa González Moreno
Ferran Falcó Isern
Jordi Subirana Ortells
Juan Miguel López González
Isidre Martí i Sardà
Julián Álamo Guijarro

Secretari general
Interventor

ORDRE DEL DIA

Primer. Informe complet de l'estat de les negociacions entre el Govern i l'entitat Badalona Capaç en relació a la construcció del futur, i necessari, centre ocupacional.

Segon. Acordar que el Govern municipal tramiti l'expedient per a incloure en l'Ordre del dia del Ple municipal del mes de novembre l'Aprovació provisional de la Modificació puntual del Pla General Metropolità a les parcel·les situades a l'Avinguda de Carlemany 558 i al Passatge del Camí Estret 580-581.

Terçer. Censurar la gestió del Govern municipal en relació a la construcció del nou centre ocupacional de Badalona Capaç, per l'engany que ha patit l'entitat durant tot aquest temps.

DESENVOLUPAMENT

SENYORA ALCALDESSA: Bona tarda, començaríem aquesta sessió extraordinària, aquest Ple extraordinari. Com cada Ple el començarem amb un minut de silenci en contra de la violència masclista, recordant que precisament demà, 25 de novembre, Dia internacional contra la violència contra les dones, ens ho fa especialment oportú.

El Ple guarda un minut de silenci.

SENYORA ALCALDESSA: Bona tarda a tothom, regidores i regidors. Persones que ens acompanyeu al Saló de Plens, que ens seguiu per streaming i els que sou a la Plaça de la Vida. Faig una salutació especial a les famílies de Cointegra i de Badalona Capaç en conjunt. Una salutació i un agraïment sincer per la tasca que duu a terme, que conec en primera disculpa des de fa tants anys. I també una disculpa com a representant actual de l'Ajuntament, perquè des de l'administració pública no s'hagi sabut donar resposta fins ara a una situació que fa tants anys que arrossegueu. He demanat personalment als representants de Badalona Capaç tenir l'oportunitat d'adreçar-me a vostès directament. I de fet, en una reunió celebrada el 7 d'octubre, aquest va ser un dels acords que vam prendre, que jo tindria l'oportunitat d'adreçar-me a vostès per poder-los donar totes les explicacions sobre la situació i la proposta que donaria solució a les seves necessitats. I que per tant, vostès tindrien també l'oportunitat d'escoltar de primera mà aquestes explicacions que es mereixen i que podrien adreçar-me tots els dubtes, queixes i el que calgués, directament, donant la cara pel Govern i compartint de tu a tu la informació, els dubtes i els matisos. Per això avui, en el Ple municipal que està dedicat exclusivament al tema que ens ocupa sobre el nou centre per a Badalona Capaç, reitero aquesta voluntat de diàleg amb totes aquestes famílies que ho desitgin. Sense pressions, apriorismes, intermediacions, diàleg sincer i serè. Aquesta ha estat i segueix sent, la voluntat d'aquest Govern i la meua d'una forma insistent, poder parlar amb vostès. Però per raons que desconec, el seus representants i la seva direcció no van estimar oportú convocar-me a la seva darrera assemblea. De fet, fins i tot no vaig ser convocada com a família d'usuari, potser no ho saben, molts ho saben, que sóc membre de les famílies de Cointegra, tutora d'una persona atesa al centre ocupacional. I per això, no vam tenir aquesta oportunitat, ni vostès ni jo, d'aquest necessari, imprescindible, diàleg. I per tant, vull que sàpiguen que aquesta voluntat segueix vigent, seguirà sempre vigent i que avui, ja que el Ple es retransmet en directe, els tinc molt presents a tots vostès, els que són aquí asseguts, els que són a la Plaça, als que ho segueixen des de casa seva, pares i mares, familiars en conjunt, nois i noies, i també, a les treballadores i els treballadors d'aquesta gran comunitat, Cointegra i Badalona Capaç en conjunt. Perquè per mi l'acord del 7 d'octubre segueix vigent i la voluntat de poder escoltar-nos mútuament segueix sent una absoluta prioritat. També saludo i em dirigeixo evidentment a totes les altres persones que seguireu aquest debat com un tema de ciutat que us preocupa, i a les que el seguiu i participeu des de col·lectius i associacions que heu opinat i us heu posicionat en aquest debat, que no és un altre que un debat sobre una contraposició de drets i necessitats. Una contraposició d'opinions que cal fer sempre des de l'absolut respecte. Tots els drets que es contraposen, no només són legítims sinó que són imprescindibles per a la construcció de la ciutat, justa i inclusiva, que anhelem. També va ser un important acord d'aquella reunió del 7 d'octubre entre el Govern i el Patronat de la Fundació, situar les gestions i les negociacions per a la construcció d'un nou centre ocupacional en un clima, en un context de no confrontació. Perquè això no va de confrontació, senyores i senyors, això no va de confrontació en absolut, això va de la responsabilitat que assumim com a Govern de gestionar i trobar solucions als diferents drets i necessitats que es contraposen en una situació complexa com la que vivim. I va de la responsabilitat de prendre les decisions encertades per donar resposta a les diferents necessitats i drets de forma equilibrada i pensant en el conjunt de la ciutat, en el bé comú. Aquesta és responsabilitat de Govern l'assumim i l'exercim. Badalona com la ciutat dels drets, una ciutat que governa pensant en tothom, posant en el centre de la

política a les persones. Les nostres polítiques són les que busquen ser una ciutat democràtica, justa i inclusiva, pròspera i sostenible, i aquests són els principis que hem tingut presents en aquest contacte continuat amb la Fundació i amb la comissió de famílies, en les diferents reunions que hem anat tenint. Per tant, a l'hora de donar la necessària i imprescindible solució a la dignificació de l'espai que acull el centre ocupacional per a les persones amb discapacitat, Cointegra, a l'hora de fer polítiques públiques per respondre a les necessitats d'aquestes veïnes i veïns de la nostra ciutat, ho fem tenint molt en compte les seves necessitats i tenint en compte també, polítiques públiques d'altres àmbits. És evident, que en aquest cas hem hagut de tenir en compte deix mediambiental, pel fet que el lloc escollit, malgrat ser zona edificable, és a l'hora una zona que ha augmentat la seva caracterització pel seu valor ambiental. I hem hagut de tenir en compte l'eix de les polítiques comercials, i és evident que el compromís per defensar el comerç de proximitat xoca amb el fet de facilitar grans superfícies on no estava previst que n'hi haguessin. Això no és anar en contra ningú, això no és en contra de ningú, és coherència. Això no és buscar l'enfrontament, això és governar per a tothom i no defallir en la recerca de la millor solució possible que garanteixi els drets de tothom. I senyores i senyors, nois i noies que aneu al Centre a treballar, a fer-hi activitats culturals, les activitats de suport que fa qualsevol centre assistencial cada dia al vostre centre, familiars que estimeu i valoreu aquest servei i treballadores i treballadors que cada dia el feu possible, aquest Govern no té res en contra de vostès, tot al contrari, tot al contrari. Ens preocupa i molt, trobar, no només la millor solució, volem trobar la millor solució per tots vostès i per a la ciutat, però també volem que sigui la més ràpida factible, la més ràpida i la més factible. I és lògic, és lògic i ho entenem perfectament que vostès es preguntin, vostès ens pregunten, per què no han seguit el tràmit de modificació inicial del PGM aprovat l'abril del 2015, és lògic que s'ho preguntin. Per què aquest tràmit que ha de continuar, d'inicial ha de passar a provisional, de provisional a definitiu, passant una sèrie de tràmits, aquest tràmit no l'hem seguit. Aquest tràmit que ha de permetre aquest nou centre al Turó de l'Enric a Morera, fruit de l'acord de la Fundació vinculat a l'establiment d'aquests dos Mercadona a la ciutat, per què, vostès s'ho pregunten i ens ho pregunten continuament, per què no ho hem fet? I la resposta l'explicarà amb tota precisió el regidor i primer tinent d'alcalde, senyor Lladó, de Badalona Habitable, en aquest informe que és el primer punt, el punt que ens han demanat en aquest Ple extraordinari. Però abans escoltarem suposo també, el regidor que presenta el punt, com a demandants del Ple extraordinari, no sé si hi haurà una primera intervenció. Però deixeu-me molt breument que resumeixi de què parlarem avui. Aprofito per dir que aquests tres punts que s'han plantejat en aquest Ple a l'hora del debat hem acordat que els debatrem tots en conjunt. Resumeixo molt breument de què parlarem, fa anys que Badalona Capaç alça la veu posant atenció sobre l'estat de l'equipament que l'acull, l'edifici de la Cros. Els laboratoris de la Cros, un edifici que la ciutat...

SENYOR FERNÁNDEZ: Alcaldessa, potser que comencem el Ple, perquè això de fer una prèvia...

SENYORA ALCALDESSA: Els he afegit a la seva carpeta les normes de funcionament del Ple i no me n'estic saltant cap.

SENYOR FERNÁNDEZ: Sí, sí, si està molt bé que faci el que digui el ROM, però no crec que sigui molt elegant que faci coses que no s'han parlat a la Junta de Portaveus.

SENYORA ALCALDESSA: A la Junta de Portaveus hem recordat les normes de funcionament del Ple que diuen, que marquen quin és l'ordre.

SENYOR FERNÁNDEZ: Està molt bé que recordi la normativa, però potser no és molt elegant que faci una prèvia quan no s'ha acordat. Potser les coses s'haurien d'acordar, perquè això de fer una prèvia ara...

SENYORA ALCALDESSA: Hem acordat que l'alcalde pot intervenir en tot moment sense limitació. Hem acordat això a la Junta de Portaveus, ho hem tret, ho hem parlat i jo he dit si podíem recordar tots que l'alcalde podia intervenir, l'alcalde o l'alcalde, com ho va poder fer sempre el senyor Albiol quan va necessitar-ho, pot intervenir en tot moment.

SENYOR FERNÁNDEZ: Però no ho va fer mai, això que està fent vostè no ho va fer mai.

SENYORA ALCALDESSA: D'acord. El Govern de la ciutat, amb suport d'altres administracions,

va comprar per posar al servei de l'activitat que desenvolupava llavors COINRE. És evident que aquest edifici amb els anys s'ha deteriorat i COINRE ha passat a ser Cointegra, perquè han passat moltes coses pel camí, moltes dificultats. I aquesta activitat i aquestes famílies van tornar a necessitar una important injecció econòmica de la ciutat, l'Ajuntament i la Generalitat, perquè se n'anava en orris, i això Badalona no ho podia permetre. Badalona, sempre ha fet costat a aquest Centre ocupacional, ho va estar amb l'edifici de la Cros, ho va estar quan va haver de desaparèixer Coinre, i no van ser moments fàcils, no van ser moments fàcils que desaparegués Coinre, ho sabem tots molt bé. Una cooperativa de famílies que havia començat de zero poc després de néixer Aspanin, i no és fàcil perdre una cooperativa de famílies. Van ser moments molt difícils que conec perfectament perquè els vaig viure des de fora de la institució, però les famílies van tornar a tenir el suport econòmic necessari per salvar-se, i seguir oferint la important tasca social que desenvolupa des de tants anys, encara que va haver de canviar de nom. Aquest Ajuntament sempre ha estat al costat d'aquest centre ocupacional i l'ha considerat una política pública, sempre hi ha estat, hi segueix i hi seguirà estant. Ara, s'ha de reconèixer que en el repte de trobar resposta a la necessitat d'adequar l'edifici de la Cros no ha estat tant diligent, és cert. Han passat anys i l'edifici s'ha deixat malmetre massa, i en algun moment, per motius que no conec amb tota la seva precisió, es va deixar de pensar en adequar aquest edifici que la ciutat havia comprat per posar a disposició d'aquesta activitat, els laboratoris de la Cros, actualment seu de Cointegra i de la Fundació, per començar a pensar en un nom centre edificat de cap i de nou en una altra ubicació. No farà història de tot el recorregut que té aquesta opció des de fa gairebé deu anys, tenen raó d'estar molt cansats, perquè fa gairebé deu anys que està pensant-se en aquest nou centre, però és important entendre com s'arriba on som ara. Pels motius que sigui, els governs que ens han precedit decideixen no invertir diners públics en la solució. Primer es buscava que fos l'edificació d'habitatges que es podria fer a l'actual seu, la Cros, el que permetria el finançament d'un nou centre, que havia d'anar a un solar públic al costat d'on ara hi ha els bombers, estic parlant de 2007-2008, si no m'equivoco. Pels motius que sigui l'Ajuntament no contemplava fer intervenció directa i finalment, la solució passa per fer un acord amb un privat que requereix un canvi en el planejament en el PGM de Morera. Aquest acord que la Fundació fa amb Habitat Inicatives, SL, promotora de Mercadona l'any 2013, va trigar tres anys a tramitar-se, tres anys, i es va aprovar inicialment, cert, l'abril de 2015. És un acord que incomodava, com és lògic, totes les forces d'esquerres, però que davant de la evident necessitat i davant el patiment de les famílies, ningú es va atrevir a votar en contra. Cal reconèixer les intervencions de Jordi Serra i Àlex Mañas, que en aquell Ple ja situaven els riscos de l'operació. Però ara, tinc l'honor d'encapçalar un Govern que no només no descarta fer inversió pública en aquesta solució, sinó que la considera oportuna. I buscant la millor solució, la més ràpida, factible i segura, i a més, la més d'acord amb un model de ciutat democràtica, inclusiu i sostenible. Vull començar aquest preàmbul com començava, amb un agraïment i amb un prec. Agraïment a les famílies, per l'esforç i la paciència. I reiterar el suport i la defensa de tot el Govern al projecte de Badalona Capaç. I el prec, a poder parlar de tu a tu amb les famílies que vulguin contribuir a buscar la millor solució per totes les parts. Perquè aquest Govern aixeca amb determinació i orgull la bandera de la defensa dels drets de les persones més vulnerables. Una bandera que compartirem amb qui calgui amb la màxima generositat per assolir el millor dels acords, el millor dels acords possibles per a Badalona Capaç, però és una bandera que no permetrem que ningú ens prengui, perquè per molt que aquesta situació s'hagi portat al marc de la confrontació, per molt que aquesta situació s'hagi polititzat, s'hagi polemitzat, per molt que algú l'hagi volgut polititzar i situar en un clima de crispació, per sobre de tot, per sobre de tot hi segueix havent l'acció d'un govern que situa els drets de les persones, sobretot d'aquells més vulnerables, al centre de l'acció política, i que no perd la visió conjunta d'un model democràtic i sostenible de la ciutat. I és afrontant aquest conflicte amb respecte, amb diàleg, amb sensatesa i amb confiança mútua, que estem segurs que la ciutat serà capaç de fer una decisió, la millor decisió per a les famílies, per a les persones atestes i per a tota la ciutat.

SENYOR JURADO: Una qüestió d'ordre senyora alcaldessa, en el document que vostè ens ha passat aquest matí, en el punt primer, és l'exposició i justificació de la proposta. En cap

moment, ni en l'ordre del dia ni en el que ens ha passat, estava escrit ni acordat que vostè intervindria, més enllà del que vostè mateixa ena ha donat. Per tant, tot el que vostè diu en cap moment s'ha parlat ni es correspon amb el document que vostè ens ha lliurat. Això no treu que després en el punt 4t tota aquesta explicació que vostè ha donat la pugui donar, perquè és vostè la que conclou el debat. Però el primer punt d'aquest Ple, i així ho posa, era precisament l'exposició de la justificació de la proposta, no tota la intervenció que ha fet. Una altra vegada s'ha tornat vostè a saltar fins les seves pròpies normes.

SENYOR ALCALDESSA: Senyor Jurado, crec que no hem de perdre temps en aquesta qüestió d'ordre, però per si de cas, li torno a repetir que aquest matí, quan hem parlat d'aquest punt, jo els he repartit aquest full i els he especificat que recordin que hi ha una frase, en el ROM, és un tema que surt en el nostre reglament, en el ROM.

SENYOR JURADO: Que pot intervenir en qualsevol moment, però no abans de començar.

SENYORA ALCALDESSA: Diu, "en tot el debat l'alcaldeessa pot intervenir en tot moment sense limitació". Per tant, jo no perdria més temps en això i aniria pel tema.

SENYOR JURADO: Però no ho ha dit vostè ni en el document tampoc consta.

SENYORA FERNÁNDEZ: Senyora alcaldeessa, el que és una vergonya és que vostè faci aquesta prèvia que fa i que faci l'abús de les seves prerrogatives, que sí que és veritat que la normativa ho contempla, però que faci aquest abús d'aquestes prerrogatives. Però el que és una vergonya és que hagi tingut gairebé mitja hora esperant a la gent, entre les persones que hi ha, l'alcaldeessa Maite Arqué, persones amb mobilitat reduïda, que ha tingut vostè assegudes en una cadira, esperant per entrar. Això sí que és una vergonya.

SENYORA ALCALDESSA: Jo he demanat audiència pública com sempre, s'ha fet pujar a les persones, què més hauria volgut jo que totes aquestes persones haguessin escoltat la meva intervenció. Desconec per quin motiu no han entrat a la Sala quan s'ha obert la Sala, desconec per què no han pogut entrar, però jo he demanat que ningú es quedés fora. Quan jo he començat el Ple se m'ha informat que ja havia entrat tothom. Voldria verificar aquest punt si us plau. Si volen tornem a començar de zero, jo no tinc cap inconvenient en tornar a repetir la meva intervenció, cap ni un.

Primer. Informe complet de l'estat de les negociacions entre el Govern i l'entitat Badalona Capaç en relació a la construcció del futur, i necessari, centre ocupacional.

SENYOR LLADÓ: Bona tarda a tots i a totes. Abans de començar, certificar que això ha estat una audiència pública quan l'alcaldeessa ha començat a parlar, perquè hi havia persones del públic que ja estaven a la Sala i això era molt clar. I d'altra banda, només faltaria que una alcaldeessa no pogués obrir un Ple i fer una introducció el temps que consideri, només faltaria. A mi em toca aquest primer punt, que és aquest informe complet, intentaré recollir una mica els passos, les dates i una mica els arguments que ens han empès cada vegada, amb aquests mesos que portem com a Govern. Deixeu-me començar una mica amb la cronologia. Es parla aquests darrers dies que aquest Govern que té guardat en un calaix un projecte durant cinc-cents trenta dies o cinc-cents i escaig de dies. Deixeu-me dir que això no és així, és a dir, jo ho entenc com un argument d'un activisme que vol denunciar una situació, però certament, mirant les dates no és així. En tot cas, estem parlant que efectivament hi ha una modificació de Pla General Metropolità que s'aprova de forma inicial a l'abril de 2015 i a partir d'aquí, a partir d'aquesta aprovació inicial hi ha una data, que és una publicació en el DOG, hi ha uns informes preceptius que es demanen a l'autoritat del transport i a comerç. Uns informes que triguen un temps a arribar perquè són uns informes que han de redactar aquestes instàncies requerides, un retorn d'aquests informes i després, una feina que fa el promotor d'adequar-se, d'adequar el projecte a aquests requeriments. Per tant, en tot cas, deixeu-me aclarir això. I finalment, nosaltres tenim el document complet, el document que podríem considerar llest per anar a l'aprovació provisional per part de l'Ajuntament, al juny, el 16 de juny de 2016, que és quan Habitat Iniciativa presenta l'escrit on aporta les últimes correccions requerides que són les de comerç. Per tant, en tot cas, si comptem els dies els hauríem de comptar des del juny. Siguin cinc-cents trenta dies, com comenten i expliquen i denuncien, els companys de Badalona

Capaç, siguin aquests cent cinquanta dies que van des del 16 de juny fins avui, hi ha una primera pregunta, si aquest temps és un temps perdut o no és un temps perdut. Jo entenc que la pressa, la urgència i les necessitats de la Fundació, porten a què aquest temps es visqui de forma dolorosa i de forma dura i per tant, entenc que puguin ser considerats uns temps perduts. Per mi, per això, no ho són, en tot cas com a Govern l'hem entès com un temps que podia servir per guanyar, per guanyar coses. Per guanyar un debat ciutadà, que per bé que malauradament en les últimes setmanes s'ha convertit en xoc i en confrontació, també ha permès unes reflexions, unes reflexions sobre el valor del nostre territori, i en tot cas, per propiciar una discussió, de vegades complicada, ben sovint complicada, està clar que complicada, però que també revela que fer ciutat és ben sovint contradictori i que no és fàcil, però que és la millor manera de fer ciutat, que de vegades també és posar-se davant de la divergència i davant de la discrepància. Finalment, un temps que el Govern també interpreta que pot ser guanyat per trobar i prendre finalment, la millor solució per a un col·lectiu de persones i per aquesta Fundació que les representa, però no només per la Fundació i el col·lectiu de persones sinó també bo per al municipi. En tot cas, aquest temps d'estudi i de remodelació anunciat el passat juny, no ha estat per caprici, per covardia o per ganes de complicar la vida a ningú o de fer mal a cap col·lectiu. Per què el Govern decideix invertir aquest temps de revisió. En primer lloc una modificació de Pla General Metropolità, que és el que s'estava parlant, és una acció perdurable, és una acció d'un gran impacte. La ciutat es fa a través, ja ho sabeu, de la modificació dels plans generals metropolitans. És normal per tant, que un Govern vulgui dir-hi la seva, és normal i és bo, el que seria difícil d'entendre és que les tres formacions que formen part d'aquest Govern que es van presentar amb un programa, renunciessin a aplicar-lo. El Govern, a la vegada, busca un projecte que permeti recuperar una pau social esquerdada, un consens que és desitjable des del punt de vista conceptual, però també des del punt de vista més pragmàtic. Quan vam suspendre la tramitació, és evident que no hi havia consens. Tampoc acaba de ser-hi avui aquest consens, i tot plegat ens hauria de fer pensar i potser, aquest Ple ens ha de servir per això. D'altra banda, el Govern decideix que cal valorar la importància o no del valor ambiental del Turó, un nou vector, una nova consideració, un nou tema que fins al moment era absent en aquest debat, com bé sabeu. Per això s'encarrega un informe a Badalona Regional, un informe encarregat via Àrea Metropolitana, i que ha comptat amb la col·laboració d'institucions especialistes com el CRAF i diferents universitats. La suspensió d'aquesta tramitació, que s'anuncia al mes de juny, es fa amb dues premisses, d'una banda el Govern assumeix el problema de la Fundació i es compromet a la seva solució. De l'altra, el Govern anuncia que es dona un temps per esbrinar si hi ha alternatives, sense descartar-ne cap, ni tan sols la que s'estava tramitant. En tot cas, el Govern ha dit sempre i ho continua dient, que calia garantir una solució possible, segura i el màxim de ràpida, que la solució havia de donar resposta a les necessitats de la Fundació i que la solució havia de tenir la seva complicitat, això per bé que expressat amb accents diversos per les tres formacions del Govern. I sota aquestes premisses i sota aquestes consideracions, ens posem a treballar a partir de l'anunci del mes de juny. Al setembre, i abans del termini definit que s'havia situat en el 30 de setembre, presentem una primera proposta a la Fundació, que és rebutjada. És la proposta de la MOBBA, que malgrat ser rebuda amb interès per alguns col·lectius de la ciutat, és evident que no concita l'acord de la Fundació. Unes setmanes més tard, a principis d'octubre, el Govern presenta una proposta recollint les crítiques de la Fundació a la primera idea. Això, entenc que és un exemple d'una voluntat de diàleg, una voluntat de donar resposta i assumir compromisos, en cap cas les propostes del Govern han estat una imposició, sinó al contrari, un inici sempre obert a què es poguessin millorar totes les propostes. En què es basa la darrera proposta, que és la proposta actual de Govern, que és aquesta proposta d'equipament al carrer de la ciència a Montigalà? Es tracta d'una proposta que implica una inversió pública, que es faria a través d'un finançament obtingut via Àrea Metropolitana, en un solar municipal previst per a equipament i sense un ús assignat a hores d'ara, un solar situat al carrer de la Ciència. Aquest equipament que se situaria en aquest solar, estaria per tant, en una trama urbana, ben situat amb transport públic i a prop d'espais prou interessants o amb un potencial de generar un treball conjunt o una sinèrgia de col·laboració

amb el dia a dia de la Fundació en el seu centre especial de treball. Limita, aquest equipament, limitaria amb una zona verda, amb un gran parc verd, és el part G4 que ja coneixem. Seria un equipament que estaria a tocar d'equipaments esportius de referència, a tocar també d'una zona docent amb potencial de creixement, i a prop de futurs equipaments com Can Bofi Vell o el gran centre sociocultural, encara no fet però previst sí, al districte 2 al carrer Apenins. Molt a prop també a serveis orientats a la promoció econòmica, com la Fundació Laboral de la Construcció, el Gremi d'Instal·ladors, etc. Molts espais per tant, on explorar possibles sinèrgies. Un altre factor que caracteritza aquesta proposta, és la major edificabilitat, el major potencial d'edificabilitat que ofereix la parcel·la de Montigalà en contraposició a la de Morera. En tot cas, aquesta major edificabilitat es podria traduir amb un major nombre de metres quadrats que es podrien destinar a serveis socials, i inicialment el Govern proposava damunt la taula, habitatge tutelat, sempre, com totes les propostes del Govern, també a l'espera del que digués la Fundació i del que digués el propi col·lectiu. En aquest sentit, deixeu-me també celebrar, que en aquest últim Ple on en l'anterior, la moció del Partit dels Socialistes, en la qual es demanava un pla estratègic, precisament per aquest col·lectiu que en aquest tema, precisament ens hagués anat molt bé. Finalment, un altre aspecte que volem remarcar d'aquesta proposta de Montigalà, és el potencial també de millora sobre el propi barri, amb la dignificació d'un pas, un pas informal, un pas que ha acabat fent la gent entre el carrer de la Ciència i el parc G4, ara mateix en molt mal estat, aquesta és una demanda de fa molt de temps, de fa molts anys dels veïns, això implicaria una dignificació d'aquest pas. La connexió, una bona connexió amb un parc, que és el G4, que d'alguna manera viu d'esquena a aquesta part de Montigalà. Finalment, la creació d'un espai públic amb una pista esportiva a diferència de l'actual homologable, com també demana l'Associació de Veïns. I també preveient una altra demanda també de l'Associació que té molta lògica pel lloc on està aquest solar, de tenir-hi una zona de jocs infantils. S'ha dit que aquesta proposta trepitjava la reserva docent per construir l'escola bressol al carrer de la Ciència, i ho hem dit per activa i per passiva, però també avui aprofito que estem en sessió Plenària per tornar a dir que això no és veritat i així ho hem explicat i ho hem demostrat als veïns, i als propis grups municipals que ens vam reunir amb una comissió informativa extraordinària, o en una reunió extraordinària a la qual vam poder ensenyar sobre els plànols que això no era veritat. Aquest futur equipament a Montigalà per a la Fundació Badalona Capaç, en cas que finalment sigui una realitat, no trepitja, no invalida, que la costat hi pugui haver l'escola bressol, en cap cas. En tot cas, la proposta que com a govern fèiem, entenem que era una proposta que suma, que construeix, que no implica la pèrdua de cap espai ambiental i que a més, ens permet desenvolupar ciutat en un barri que clarament, i això també és una queixa molt raonable dels veïns, ha de guanyar centralitat i ha de guanyar també un pes equipamental. En definitiva, la proposta del carrer de la Ciència permet donar una resposta a la Fundació i a les seves necessitats, tota vegada que es garanteix la preservació del seu patrimoni i naturalment, perquè això mai ha estat en dubte, també la seva autonomia i la seva capacitat de gestió. De l'altra, la proposta fa que la ciutat guanyi connectivitat en aquest lligam barri-parc, que la ciutat guanya també un equipament a Sant Roc, a poder utilitzar i aportar també a la xarxa d'equipaments a la ciutat durant un període llarg de temps, i la possibilitat de créixer en quant a metres quadrats d'equipament al solar de Montigalà. Què ha passat aquestes darreres setmanes, perquè estem fent un informe intentant recollir tot el que hi ha hagut, sabeu, perquè s'ha anat publicant en premsa i als mitjans de comunicació, que hi ha hagut diferents reunions, tant amb el Patronat de la Fundació com amb la Comissió de Pares, com finalment amb els dos actors conjuntament. El diàleg amb la Fundació ha estat sempre des del principi, des del mes de juny o juliol, on van haver-hi reunions, on van haver-hi reunions també amb l'alcaldessa, i finalment al setembre que es reprenen i del setembre fins aquí hem anat parlant moltes vegades. No us vull enganyar, perquè també això s'ha publicat en premsa i van ser declaracions, en un moment determinat, a principis d'octubre, va semblar que havíem trobat una solució de consens, una solució que agradava o que generava un interès al Patronat i als pares, inicialment també va semblar que això passava fins i tot al propi territori, però això, al llarg d'aquestes darreres setmanes s'ha anat esquarterant, s'ha anat trencant, i estem en la situació actual on no hem pogut trobar el consens que buscàvem. Aquest mes de novembre, i

ja vaig acabant el repàs, el que hem intentat és recomposar aquestes relacions, l'alcaldesa s'hi ha referit, amb aquest voluntat que subratllem de nou de poder fer una interlocució més directa, més oberta, tant amb el col·lectiu de la Fundació, com també amb el veïnat de Montigalà, és una cosa a què el Govern no hi renuncia perquè creiem que tenim coses a explicar i coses que a aquesta interlocució més directa, més oberta a respondre tots els dubtes, i escoltar totes les crítiques i consideracions, segurament ens podria ajudar a desbloquejar coses. És possible per tant, tornar al consens, difícilment jo podré fer una resposta que vagi més enllà de l'expressió d'una voluntat amb el valor que tingui això, però en tot cas, sí que sé una cosa, que el que és molt difícil és que un projecte amb aquest grau de divergència i enfrontament, pugui tirar endavant, sigui el de Morera o sigui el de Montigalà, amb els requeriments de seguretat, amb els requeriments de calendari que tots plegats creiem importants de preservar. I tot això, tot aquest bloqueig que tenim a dia d'avui, ens passa i es dóna, amb una Fundació, insistim, perquè això és el que ens va empènyer al principi a una situació molt complicada, amb una situació de fa temps ja, molt complicada. Per tant, el Govern busca el consens, i en això hi hauríem de ser tots, i tant de bo el Ple d'avui servís per això, perquè aquest consens és el millor que podem fer per la Fundació. El consens és bo per a la ciutat, és bo per a la Fundació i els seus interessos, i no considero que el temps invertit en buscar aquest consens hagi estat perdut. Una altra cosa, és si acaba sent reeixit o no, és si ens n'acabem sortint o no amb aquest consens, però en tot cas perdut no. Creiem que amb el projecte de Montigalà és possible reconstruir consens, és més possible reconstruir consensos, que dóna seguretat a l'operació i que amb tota probabilitat, n'estem convençuts, assegura un millor calendari d'execució de l'equipament. Demanem aquí a l'oposició, i especialment a forces que en algun moment han expressats els seus dubtes pel projecte del Turó de l'Enric, que els ha expressat en sessió Plenària en el Ple d'abril de 2015, que els ha expressat en diferents moments, en comunicats, amb material divers de comunicació política, que és el Partit Socialista, que s'ha queixat de l'especulació, del fet que la ciutat hagués d'assumir uns mercadons que inicialment o estaven previstos en el planejament, que ens ajudi, que ens ajudi a treballar conjuntament, que puguem trobar un espai de treball comú per assegurar aquest consens, aquest consens que hem de recuperar com a ciutat. Per tant, no renunciem a aquest consens, volem una solució que no tingui ni guanyadors ni vencedors, una solució que permeti mantenir, conservar espais, i el futur que es mereix la Fundació. Tenim l'informe de Barcelona Regional, una versió de la qual tenen els pares des de fa una setmana o deu dies, que mostra l'interès ambiental del Turó i del seu conjunt, i aquí ho lliga amb el Torrent de la Font, el farem arribar també als representants que ens diguin dels partits de l'oposició que ens el demanin i els interessis, aquesta setmana hem tingut ja la versió final d'aquest document. I en tot cas, també ens oferim a fer una presentació del mateix amb els seus autors. Es tracta d'un informe rigorós, ben documentat, i que conté un seguit de recomanacions també en l'àmbit urbanístic, i que assenyalava també la vulnerabilitat del projecte del Turó de l'Enric davant d'una més que probable judicialització. L'Àrea que dirigeixo, i ja estic acabant, continua treballant en els dos escenaris que vam explicar i que hem explicat en els successius plens en els quals hem tractat el tema de Badalona Capaç, continuarem treballant els dos escenaris a l'espera que la ciutat i els seus agents polítics i socials puguin recomposar relacions i confluïr en un projecte de futur, perquè el projecte que finalment desbloquegi l'actual problema de la Fundació ha d'atendre les necessitats d'aquest col·lectiu, ha de tenir un mínim consens social, insisteixo, i ha de disposar del suport polític suficient al Saló de Plens, i remarco això, ha de disposar del suport polític suficient al Saló de Plens. En aquest sentit, hem tingut diferents reunions de treball amb els actuals promotors, del projecte del Turó de l'Enric, per demanar-los canvis en el projecte actual i per assegurar que realment tenim tota la documentació requerida en la tramitació. Estem treballant també en un Pla especial d'assignació d'usos pel que fa al projecte de Montigalà i en el programa funcional del nou equipament, i en aquest sentit estem treballant conjuntament amb l'Àrea Metropolitana i el servei de projectes. I ara què? No em correspon respondre aquesta pregunta en aquest part del Ple, que és un part d'informe. En tot cas, he intentat resumir la nostra feina a hores d'ara i l'estat de les negociacions i converses. Sabeu que per qualsevol tema estic a la seva disposició. Acabo amb una darrera reflexió, que és, la

confrontació mai és un bon company de viatge en un projecte urbanístic, però quan aquest a més té un evident basant social, la confrontació no només no és un bon company de viatge sinó que és el seu principal enemic. Gràcies.

SENYOR LÓPEZ: Gràcies senyora alcaldessa, bona tarda a tothom. En el Acta del Pleno del mes de setembre, cinco veces mintió el señor Lladó, cinco veces dijo *en el próximo pleno se desbloquea la situación*, cinco veces mintió. Y ahora, en media hora, no ha dicho nada nuevo. Pero es que la alcaldesa tampoco ha dicho nada nuevo. Vamos a ver, económicamente, el proyecto, que ya está aprobado inicialmente, no le cuesta dinero al Ayuntamiento, y el proyecto que usted propone cuesta varios millones de euros. No hay ninguna razón económica para no llevar a cabo el proyecto que ya se ha aprobado inicialmente. Hablan ustedes de participación, y se ponen como ejemplo que van a dedicar seis millones de euros para que los vecinos decidan el plan de inversiones de los distritos. Y se van a gastar seis millones de euros en un proyecto que no sabemos cómo va ir ni se ha aprobado inicialmente. ¿Ustedes hablan de participación y se van a gastar seis millones por qué les da la gana? ¿Sin contar con nadie y en contra de la voluntad de los propios beneficiarios? ¿Ustedes nos hablan de participación si quieren gastarse varios millones de euros sin contar con nadie y en contra de la Fundación Badalona Capaç? O sea, hablan de participación, ustedes no desean la libertad. Ellos, libremente han firmado un convenio con una empresa o con unos particulares, no piden nada a nadie y quieren llevar a cabo ese convenio. Eso es libertad, dejar que los demás, en algo que no nos afecta a nosotros, porque son particulares, lleven su convenio a cabo. Eso es libertad, ustedes quieren intervenir en todo lo que pasa en Badalona. No, si es un asunto entre particulares y cumplen la ley que lo resuelvan ellos. ¿Por qué tenemos que gastar seis millones si ellos no quieren que los gastemos? Ellos quieren llevar a cabo su convenio. Ellos confían en que su proyecto lo van a llevar a cabo antes que el suyo y mejor. ¿Por qué les quieren imponer un proyecto que no es el suyo? Estamos hablando de la Fundación Badalona Capaç, y no podemos perder el tiempo. Tenemos que ocuparnos de los problemas. Y estamos aquí para decidir en el punto dos del orden del día de este Pleno extraordinario, vamos a decidir si se aprueba llevar el convenio, que ya está aprobado inicialmente, al Pleno de noviembre. Y yo digo, si este Pleno aprueba el punto dos, que obliga a este Pleno a llevar al Pleno siguiente de noviembre la aprobación provisional del convenio que quiere la Fundación Badalona Capaç, ustedes no serán capaces de no llevarlo, porque ustedes son democráticos, y este Pleno representa la soberanía de la ciudad de Badalona ¿verdad?. Ustedes, ¿Si se aprueba el punto dos llevarán al Pleno de noviembre la aprobación provisional del convenio de la Fundación Badalona Capaç?

SENYOR MAÑAS: Gràcies senyora alcaldessa. Jo avui intentaré ser breu i parlar molt clar perquè no quedi cap dubte del que dic i del que no dic i sobretot, i intentaré que la brevetat ajudi a la meva claredat, però m'agradaria contestar algunes paraules del senyor Juan Miguel, perquè em sobta i em sorprèn que vostè defensi aquest liberalisme total i absolut en matèria de planejament urbanístic. El planejament urbanístic és una competència municipal. Li recordo que el desmantellament del pantanal de Campsa no ens costava un euro a l'Ajuntament i avui podem gaudir del Pont del Petrolí. Li recordo que el projecte de fer un centre de convencions privats i un restaurant a Ca l'Arnús no ens constava un euro a l'Ajuntament i avui tenim un dels millors parcs metropolitans de l'entorn de Barcelona. Per tant, senyor Juan Miguel, no comparteixo la seva visió de liberalisme total i absolut en matèria urbanística, quan el canvi de planejament és una competència municipal. Però m'han sobtat tant les seves paraules i la vehemència amb què ho expressava que he mirat el seu programa electoral del 2015, el *Programa de medidas de mejora urbanística y del entorno. Programa electoral de Ciudadanos en Badalona. Modelo de ciudades compactas de acuerdo con las ideas de la Conferencia de Río. Revisión de la altura de edificación y no aumentar la densidad de población si perjudica al entorno. Transparencia y participación en los procesos importantes de recalificación del suelo y cualquier otra intervención urbanística. Promover el urbanismo sostenible ...* vostè avui ens ha defensar que no, que tot el que no ens costi un duro i que els privats es posin d'acord pot tirar endavant, contradient el que vostè mateix va dir en el seu programa electoral. És que m'ha sobtat molt la forma en què ho expressava, per això he mirat el seu programa electoral, que

segur que té propostes interessants i a més li dic que ho revisaré amb molta estima i detingudament per veure si puc agafar alguna idea bona que seguir que n'hi ha. Llavors, respecte al conflicte que avui ens porta aquí i que l'oposició ens ha forçat a fer un Ple extraordinari, jo a l'abril del 2015 vaig dir amb molta claredat que un projecte que es feia i que s'impulsava per part de Badalona Capaç per donar sortida a unes instal·lacions que en aquest moment són obsoletes i que no donen un bon servei als usuaris i usuàries d'aquest centre de treball especial o de formació ocupacional, venia malament al Ple perquè estava generant conflicte, i que era obligació de l'administració municipal intentar que no hi hagués conflicte en un projecte d'aquesta magnitud, i a l'abril del 2015 ja hi havia un conflicte. Avui, un any i escaig després, aquest conflicte encara és més gran, jo ja no entro a valorar responsabilitats, jo ja no entro a valorar qui ha pogut posar més sal o menys en aquest conflicte. Però el que preocupa en aquests moments és quina és la sortida al conflicte. I per a mi, la millor sortida al conflicte serà buscar una solució per al Badalona Capaç, que no enfronti col·lectius entre ells, i que no posi en risc altres valors que avui s'han posat sobre la taula. Jo, a l'abril del 2015 vaig dir que donava un sí, però que treballaria per què hi hagués un projecte alternatiu, ho vaig dir textualment i està a les actes del Ple, perquè aquest no era el nostre model, i que si podíem intentar fer possible un altre model per al Badalona Capaç. Els primers dies del Govern municipal, després del 13 de juny del 2015, en una entrevista a Ràdio Ciutat o en una tertúlia a la ràdio, vaig dir una frase que va generar molta polèmica, vaig dir que s'havia de posar en revisió tot el planejament urbanístic que estava en tràmit, i això és el que hem fet amb aquest projecte. Una aprovació inicial no obliga automàticament a l'aprovació provisional. Vostè en la convocatòria de Ple extraordinari ens demanen que portem a Ple l'aprovació provisional, jo l'altre dia, a la tertúlia d'aquest dimecres vaig dir una cosa que després vaig veure que es mal interpretava per algun comentari que em va arribar de fora de la tertúlia i que semblava que era un obstacle que algú s'hagi inventat. Aclareixo que no és cap obstacle que s'hagi inventat cap servei tècnic i que era un raonament que jo feia en aquell moment i que havia fet també en el si del Govern el dilluns que és dir, si s'ha modificat substancialment les condicions d'acord entre Badalona Capaç i la immobiliària Habitat, no sé si potser estem davant d'una nova aprovació inicial i no d'una aprovació provisional, però això ho deia guiat pel sentit comú, no per posar obstacles al projecte, sinó que del poc que sé en urbanisme, perquè no sóc cap expert en urbanisme, però del poc que sé, entenc que si canviem les condicions econòmiques de les permutes potser estem obligats a portar una nova aprovació inicial i no una aprovació provisional. Per tant, jo començo a dubtar que en aquests moments el conflicte sigui, portin vostès a Ple l'aprovació provisional, perquè si realment volem i demanem i exigim i volem que vagi ràpid el projecte de Badalona Capaç al Turó de l'Enric, potser estem obligats a fer una nova aprovació inicial per blindar al màxim el camí administratiu d'aquest projecte. Per què serveis el planejament urbanístic? Per fer una ciutat millor, com diu el senyor Juan Miguel López en el seu programa electoral. No només per solucionar problemes puntuals d'entitats concretes o d'interessos legítims concrets públics i privats, com s'ha fet darrerament a l'Ajuntament de Badalona. Jo he votat en contra quan l'urbanisme en aquesta ciutat s'ha fet servir per solucionar problemes d'entitats. Vam votar a favor per les característiques de l'entitat del Badalona Capaç, perquè creiem que són els febles, en tota aquesta pel·lícula, els usuaris i usuàries de Badalona Capaç són la part feble segurament de l'esglaó, per això en el seu moment vam votar a favor. Però ens hem de resignar a què l'urbanisme, enlloc de fer ciutat, enlloc de planificar, enlloc de servir per fer una ciutat més habitable, justa, inclusiva i pròspera, com ens deia la senyora alcaldessa a l'inici del Ple municipal, ha de servir només per solucionar problemes concrets i tancar la manca d'inversió i de compromís de les inversions públiques en determinats col·lectius de la ciutat. A mi m'agradaria pensar que no, i que realment pot haver-hi un compromís públic que ajudi a determinats col·lectius de la ciutat i que aquests col·lectius no es vegin obligats a forçar el planejament urbanístic i a buscar acords amb privats per poder solucionar els seus problemes estructurals. Com els deia, jo vaig dir que treballaríem perquè hi hagués una alternativa. Jo he defensat que si no hi havia alternativa al projecte del Turó de l'Enric ha de tirar endavant, però en aquests moments també els he dit als representants del Badalona Capaç que per mi, l'alternativa de Montigalà és millor. I el mateix

que jo vaig ser molt caparrut de defensar el Turó de l'Enric, en aquests moments sóc molt caparrut de dir que l'alternativa de Montigalà és millor. Per què és millor? Perquè els serveis tècnics, que són els que ens donen avals i garanties, ens diuen que la tramitació pot ser més ràpida. Això ens ho diuen els serveis tècnics de l'Ajuntament, no ens ho inventem nosaltres, que són els mateixos serveis tècnics governi qui governi, i ens diuen que la tramitació d'un projecte com el de Montigalà pot ser més ràpida, perquè pot ser un projecte que generi menys conflicte. I per tant, per a mi, serà una millor solució. Perquè hi ha un compromís públic d'inversió, sí, no li veig el pecat darrera, com hi ha hagut en molts altres projectes d'aquesta ciutat i ningú s'ha estriat els cabells. O algú s'estira els cabells quan se li donen més de cinc-cents mil euros de diner públic ingressat a les arques municipals pel pagament d'un cànon per tenir un centre comercial sobre sòl públic amb una entitat privada esportiva? Més de cinc-cents mil euros anuals, no veig ningú que s'estiri dels cabells, i ens estirarem els cabells per fer una inversió puntual amb el Badalona Capaç? Per què quan es paguen més de cinc-cents mil euros anuals en algun club esportiu d'aquesta ciutat des de fa més de deu anys, ningú di ni piu? I aquí estem parlant de fer una inversió puntual. Per tant, no ens estirem els cabells per invertir diners públics d'acord amb uns criteris polítics. Però el que a mi em genera ara molta preocupació i cap certesa, a mi, al meu grup municipal i a les forces polítiques que donen suport al meu grup municipal, tant Esquerra Unida com a Iniciativa, el que ens genera molta inquietud i molta incertesa és quina pot ser la sortida d'aquest conflicte. Perquè en aquests moments el que a nosaltres ens preocupa és quina de les dues alternatives, sigui Montigalà o sigui el Turó de l'Enric, pot tenir el suport polític suficient i els consensos ciutadans i socials suficients per tirar endavant. Perquè en aquests moments, ni l'una ni l'altra els tenen, i el que hem de fer és treballar perquè hi hagi una solució i una alternativa per al Badalona Capaç. I la pregunta que jo em faig, i no és una pregunta retòrica, és, per què l'oposició no és recíproca i fa el que jo vaig fer fa un any i mig, perquè no va ser fàcil eh, perquè van trigar tres anys entre juny del 2012 que es presenta inicialment el projecte, a portar l'aprovació inicial a l'abril del 2015. I el meu grup municipal va fer un sí crític, va dir que no era el seu projecte, però es va comprometre i va dir, *és el projecte que hi ha sobre la taula, és el projecte que el Govern ens porta al Ple, i com que el que estem pensant és en els usuaris i les usuàries l'aprovem i el tirem endavant*. Jo ja no els demano que facin això d'entrada, però només els demano una cosa, per què no ens assentem i parlem del projecte de Montigalà? Jo sempre he pensat que per a l'acord sempre hi ha temps, que per arribar al descord i al conflicte ja arribarà, mai és tard per arribar a un acord, que mai sobra el temps per seure en una taula. Per què no fan vostès el que jo vaig fer quan era a l'oposició? Que és analitzar el projecte que presentava el Govern, que és seure i discutir-lo. I fins i tot, donar-li el suport encara que no sigui el teu projecte. Només els demano això, que seiem a una taula per parlar del projecte de Montigalà. I a les famílies del Badalona Capaç, aquesta és la nostra preocupació, que pugui haver-hi un projecte per al Badalona Capaç que tingui majoria política en aquest Ple i consens social i ciutadà per tirar-lo endavant, i en aquests moments, ni l'un, ni l'altre el tenen, i és una constatació l'escenari de bloqueig que estem vivint des de l'estiu aquí, la convocatòria d'aquest Ple extraordinari i el fet que no hi hagi cap grup de l'oposició que m'hagi dit mai amb claredat si recolzarà o no l'alternativa de Montigalà.

SENYOR FALCÓ: Bona tarda, alcaldessa, regidores i regidors, representants de les entitats, dels que hi esteu a favor, dels qui hi esteu en contra. Jo tinc la sensació que aquest debat ja l'hem viscut i per tant, tinc el temor de repetir-me o de repetir algunes coses que crec que ja s'han dit. En tot cas, miraré de fer una reflexió serena i tranquil·la sobre el punt en què penso que estem en aquest moment, mirar d'aclarir algunes confusions que hi puguin haver-hi al voltant del projecte, posar un pèl de pragmatisme, i sobretot allunyar-me, sempre ho he fet, sempre ho hem volgut, allunyar-nos del dogmatisme que de vegades ens pot arribar a tenallar. Deia el senyor Mañas que una de les condicions per tirar endavant el projecte vigent aprovat inicialment de Badalona Capaç és que hi hagués consens al Ple. No sé si hi ha consens, però en tot cas, hi ha majoria, i una majoria bastant clara, en aquest moment. Per tant, diguem que aquesta condició, si el Govern municipal, que governa legítimament, però en minoria, volgués respectar el que és la majoria d'aquest Ple probablement la primera de les condicions que

posava el senyor Mañas quedaria salvada. Jo, com el senyor Mañas, també vaig arribar a l'aprovació inicial d'aquest projecte després d'haver-m'ho mirat per davant, per darrera i pels dos costats, i d'haver-hi reflexionat a fons i de no haver tingut intervencions massa favorables a l'expansió tal com es plantejava en el seu moment fa uns anys, d'aquesta qüestió. Veig que el fet de ser exconvergent, o en tot cas avui d'un partit que és el Partir Demòcrata, fa que de manera sovintejada i permanent l'alcaldesa, per exemple o algú altra en d'altres intervencions, sempre que parla d'aquest projecte diverteix els blocs entre l'esquerra i la dreta, i és clar, quan estàs al centre, quan ets una persona del centre i del mig quedes a una banda o una altra. Però nosaltres també vam fer intervencions dures al principi d'aquest procés, i també se'ns podria demanar que tinguéssim aquesta actitud que se li demana al Partit dels Socialistes, no se'ns demana, i per tant, queda apuntat. Al respecte del moment on som, jo m'he fet ara amb el bolígraf un parell de divisions, he posat Montigalà a una banda i Turó o Morera a l'altra, i he posat tres imputs, quina és l'opinió del veïnat o de les entitats, si té cost públic o no té cost públic l'operació i sobretot, què n'opinarà el protectorat, què n'opinarà els que han de protegir els béns de la Fundació, respecte d'un acord, Montigalà, o de l'altre, Morera. Pel que fa a la primera de les parts, la part de l'opinió, seré generós i ho deixarem en taules, opinió dividida, no vull pressuposar que hi ha més gent a favor del projecte de la Morera que gent a favor del projecte de Montigalà, veig els veïns de Montigalà, no els vull donar més categoria com a opositors del projecte que a la Plataforma Salvem el Turó de l'Enric, ho deixo en taules, no m'hi poso, crec que nosaltres hem d'escoltar tothom, però al final, aquest un Ple i sobretot, hauria de ser un Govern capaç de decidir alguna cosa algun dia. Cost, hi ha un cost públic, amb diners, que una de les alternatives, la de Montigalà el té, i l'altra de les alternatives, el de Morera, no el té. En quant a diners, parlem de diners, ja no parlem del valor sentimental que tindria protegir el Turó de l'Enric etc., parlem de diners, parlem de diners purament i simplement, fredament. Protectorat, des d'un punt de vista de patrimoni de la Fundació Badalona Capaç, perquè al final els seus patrons el que han de preservar és aquest patrimoni, el que han d'intentar que duri i que perduri és aquest patrimoni, i el que sobretot no el poden lesionar de cap manera. Quina és la millor de les opcions per a la Fundació Badalona Capaç, la de Montigalà o la de Morera, queda clar, ho han dit els tècnics municipals en reunions privades amb la Fundació Badalona Capaç em sembla que qualsevol que s'ho miri té clar que per a la Fundació Badalona Capaç patrimonialment, per a la Fundació Badalona Capaç, per al seu futur, la millor de les opcions és Morera, i això no vol dir que l'opció de Montigalà no sigui bona, que ho podria ser, però en tot cas aquesta és millor. No és el mateix fer una permuta de terrenys per cinquanta anys, del mateix terreny, que fer un dret de superfície amb propietat de l'edifici a Morera per 99 anys amb reversió després, d'aquí 99 anys, al conjunt de la ciutat de Badalona. O fer un dret de superfície sobre la propietat del sòl, mantenint la propietat del sòl, a Marquès de Montroig, també per 99 anys. No és el mateix cinquanta que noranta-nou, no és el mateix mantenir la propietat del sòl de Marquès de Montroig, que permutar-la per un terreny municipal equivalent. Això sembla que en les reunions tècniques això s'ha dit, i per tant, el protectorat això ho sap i la fundació això ho sap. I a l'hora de prendre decisions, quan s'han de prendre decisions aquest és un factor que és important pels patrons, entre els quals, també hi som nosaltres, és clar. Jo sempre he fet les mateixes preguntes i mai me n'he sortit, i després, com que passen els mesos m'oblido de les respostes, però jo me'n recordo haver preguntar *es pot arreglar el lloc on són ara?* Jo ho he preguntat i la resposta, hi ha dificultats per fer un trasllat, hi ha un cost de la rehabilitació molt alt, qui ho paga? Es pot traslladar aquest centre al B9 aprofitar el B9 que és un institut, per fer això davant del centre especial de treball que tenen de Caltor i així tot queda junt i no hem de fer aquets embolic a la Morera? La resposta va ser, ja no la recordo tècnicament, però els mateixos tècnics deien que semblava que no podia ser. En tot cas, si convé, en tornem a parlar per vintena vegada. Però aquesta és una operació que al final, si la volem fer complerta, si la vol fer el Govern municipal complerta, la gent, la ciutat ha de saber que costa, posem pel cas, jo li poso 9 milions per ser modest, el que val construir l'edifici i el que val expropiar el Turó de l'Enric, si són vuit són vuit, no ho sé. Però si un edifici en val sis, el cost d'expropiació d'una zona que és urbanitzable, deu ser x, a preu d'equipament es podria calcular. Segurament vostès ho podrien saber i ja ens ho podrien dir avui, perquè fa

tant temps que maneguem tot això que potser valdria la pena que ho sabéssim. Què es pot fer amb vuit o nou milions? Es pot comprar, repeteixo, sóc pesat ja ho sé, però és la meva dèria, es podria comprar Sant Geroni de la Murtra, que és privat, no el monestir i les dues ermites, però jo em refereixo al que és el parc, al que és allò per on anem tots plegats que ens pensem que és públic, no, és privat. Es podria arreglar el Truó d'en Carig, que fa pena, parc urbà, fa pena. Es podria arreglar, tornar a fer després de trenta o trenta-cinc anys el parc del Gran Sol, que n'hi diuen parc però no és un parc. Es podria descontaminar la platja de la Mora. Es podria començar a descontaminar la Lejía Conejo, i ho faria l'Àrea Metropolitana, per cert, perquè aquests terrenys són seus. Es podria empenyar de manera definitiva la feina que ha de fer l'Ajuntament a tot el sector de Sant Crist. Es podrien fer llars-residències per a persones amb diferent capacitat, que en faran falta en el futur, i no només això ho pot proveir el privat, també ho haurà de proveir el públic. Llar residències per a persones que tenen més esperança de vida, tenen els pares grans, i podran viure amb una certa autonomia en el futur. Aquest és un dels projectes de la Fundació Badalona Capaç, també el podríem fer amb aquest diners no? Cobrir el Torrent de la Font i refer tot aquell espai, això també es podria fer, i de fet, s'havia parlat de crear un parc entre Bufalà i Morera en el que és el Torrent de la Font que avui està partit pel mig perquè la Riera està a la vista de tots. Poso aquests exemples per mirar que posem a la balança què es pot fer amb aquests diners. Vull també posar de manifest què és el que crec que opinaria el protectorat o què és el que crec que hauria d'opinar un patró de la Fundació si volgués preservar-la de cara a futur. S'ha comentat el perill de la judicialització de la qüestió de la Morera, és veritat, hi pot haver un contenciós, un contenciós no atura res, i poden donar la raó o no. Però en aquest cas estem parlant d'un espai que avui és urbanitzable i està qualificat per fer-hi un sanitari assistencial privat, no estem parlant d'una zona agrícola, d'una zona rural, d'un parc urbà de zona verda. No estem parlant d'això, estem parlant de quelcom que està qualificat, per tant, hi podria haver un contenciós? Sí. Podria guanyar? No ho sé. El valor ambiental, jo celebros que hi hagi un informe de Barcelona Regional i de l'Àrea Metropolitana, fora bo que ens l'haguessin donat, francament. Per què de vegades no cal demanar les coses per Registre, de vegades les coses *tinc això, et dono la informació...*, i així ens aniria bé per saber si aquest Turó, que té unes bones vistes, no dic que no, que tan de bo el poguéssim tenir allà més arregladet, que no l'hem tingut mai arreglat, que he buscat a tots els programes electorals de tota la història de Badalona, de tots els partits. Turó de l'Enric, programes electorals, de qualsevol de nosaltres, tota la història de Badalona, des de l'any 79, jo no l'he trobat mai, cap partit, ni un. Però bé, en tot cas estaria bé, sí, però no ens oblidem que està al costat de Tennis Club Badalona, al costat d'un camp de Futbol, a sota de la Ronda de Dalt, i a sobre d'unes cases unifamiliars, que a mi, l'altre dia també li deia a una de les persones que ens va venir a veure a la seu del meu partit per parlar d'aquest tema i que és una de les persones que hi està en contra d'aquest Turó, que aquest Turó s'urbanitzi per entendre'ns, que per cert, només s'urbanitzaria una part, no tot. Però en tots cas, hi és en contra i li vaig dir, *tu saps que vius tu a una zona que estava qualificada de 7a, que era equipament?* És a dir, l'especulació urbanística serveix fins on jo em puc fer la casa, però més endavant ja no serveix. És a dir, podem canviar a la Morera fins a l'avinguda Carlemany en aquell terreny que era d'equipaments, i quan jo ja tinc la casa unifamiliar o nosaltres tenim la casa unifamiliar, llavors allò ja és la selva amazònica i llavors allò ja no ho pot tocar ningú. Home, no ho sé, això li vaig comentar i crec que té sentit que ho digui ara. Model de comerç, a mi m'agrada, prefereixo el model de proximitat, jo compro a les botigues de proximitat, ho he fet tota la vida, és difícil que se'm trobi a mi a una gran superfície comprant. Fins i tot ara, que prop de casa podria anar al Mercadona de Canyadó, doncs no hi vaig, vaig al que era el Del Rio, que ara es diu Sorli, però ara m'han obert un Condis, i no he vist cap manifestació, i ara estan obrint un Lidle o em diuen que estan fent un Lidle a Montigalà immens, i no veig cap manifestació. I al final la pregunta és, el Mercadona és nefast sempre, menys si es posa a dins d'un mercat municipal que ens aniria molt bé per salvar l'activitat del mercat municipal. És que de vegades la hipocresia que tenim tots plegats, no critico el govern perquè el govern fa quatre dies que hi és, la hipocresia de tots plegats... Mercadona és molt dolent, però sí ve al carrer de Mar és bo, perquè ens ajudarà. El Mercadona és molt dolent, però si el poséssim a dins del

mercat de Llefià estaria molt bé perquè ens salvaria totes les parades. Jo crec que tot això sempre té una cara i una creu. La proposta de la MOBBA, que deia el regidor d'Urbanisme que s'havia presentat i que no havia tingut consens perquè no agradava, és que no tenia ni consens tècnic, no era una bona proposta des d'una perspectiva urbanística, sí que aquesta tenia problemes des d'un punt de vista urbanístic en la seva tramitació posterior. Jo crec que la de Morera té problemes de caràcter ideològic, de compromisos, d'assemblees que s'han fet, que s'han reunit i que han decidit que aquell és un cavall de batalla i que s'ha de mirar de guanyar. I després hi ha tot un ventall ampli de conceptes erronis. Parlem d'una zona verda que no és zona verda, parlem de gran superfície que no és gran superfícies, parlem de requalificació quan és canvi d'ús i parlem que els diners no són de Badalona quan són clarament de Badalona, el que passa que els té l'Àrea Metropolitana de Barcelona, però són dels nostres impostos. Hi ha vegades que no es pot guanyar, i hi ha vegades que un ha de saber posar a la balança tot plegat i acabar decidint en funció de la realitat, no del que li agradaria, de la realitat. El govern pot decidir no tramitar això, vostès poden decidir *no ho tramitem*, i la Fundació Badalona Capaç es quedarà on està, no podrà augmentar el seu actiu, no podrà fer el nou centre i si nosaltres els anem a fer el centre nou, haurem d'explicar molt bé per què posem diners públics a una Fundació que és privada, sense generar greuges amb cap altra entitat de Badalona que pugui pensar *per què a ells í i a mi no?* Però en tot cas, hi ha dues opcions, a no ser que vostès ens desvetllin que la de Montigalà és la millor patrimonialment per a la Fundació i la millor per tot el que els he estat explicant, tramitar-ho o no tramitar-ho, la decisió és seva, nosaltres no podem fer-hi més. I no sé si vostès són capaços de convèncer la Fundació Badalona Capaç, crec que no, de convèncer al Protectorat, diria que tampoc, i de convèncer els veïns de Montigalà, que diria que tampoc. Per tant, tot i valorant que el Turó de l'Enric seria fenomenal, mantenir-lo com està no eh, arreglar-lo, perquè mantenir-lo com està jo hi he anat i sé el que era de quan jo he viscut a la Morera i a banda de les bones vistes, no és que estigui molt ben cuidat. Però en tot cas, quan pensem en això pensem també en el Turó Carig, pensem també amb el Parc del Gran Sol, pensem també amb la resta de llocs de Badalona estan abandonats des de fa molts i molts anys i els quals sí que tenen una realitat viva, feta, compartida per moltíssim veïns des de fa molts anys.

SENYOR FERNÁNDEZ: Dos intervencions del mateix grup jo crec que no.

SENYORA ALCALDESSA: A veure senyor Juan Fernández, en la intervenció del senyor Lladó ha presentat l'informe com a Govern.

SENYOR FERNÁNDEZ: No em llegeixi una altra vegada la normativa, si ja me la sé escolti. El que no pot ser és que presenti l'informe i després torni a parlar com a grup.

SENYORA ALCALDESSA: Clar, perquè ara hi ha la roda dels grups que diuen la seva posició.

SENYOR FERNÁNDEZ: Si total no diu res, per tant, és que no fan falta tantes intervencions, i això no ha passat a la vida.

SENYOR LLADÓ: A veure, el primer que he fet és fer l'informe que era el punt número 1, com a Govern, i jo crec que també és lògic que com a representant d'un grup municipal també faci la meva aportació, entenc, perquè pot tenir punts de diferència, pot tenir consideracions diferents. A veure, en tot cas, intento ser breu, volia fer alguna resposta a alguna cosa que s'havia dit, només un aclariment. Quan el regidor Falcó parlava del tema patrimonial, que deia el tema de la permuta, en tot cas, aclarir que la proposta de Montigalà no implica la pèrdua de Patrimoni de la Fundació, que el manté com a tal a la Cros.

SENYORA ALCALDESSA: Un moment, si de cas fer primer la intervenció com a grup i les respostes les fem després en el segon torn.

SENYOR LLADÓ: Perfecte, disculpeu la faig com a grup. A Esquerra sempre hem dit que buscàvem alternatives, perquè és evident que la solució que es proposava, que és la solució del Turó de l'Enric, no quadrava ni amb el nostre model de ciutat, ni amb el nostre model de comerç. La reflexió que vam fer a l'inici del mandat és similar a la que havia fet en el seu dia Iniciativa o la part Convergència, que si no hi havia alternativa doncs hi havia una causa major que era aquest bé comú de la Fundació. En tot cas, hem treballat per buscar aquesta alternativa i hem treballat de forma important, també com a grup, a mi m'ha tocat això com a regidor d'Urbanisme, al Francesc Ribot li ha tocat com a regidor del districte, i hem fet una feina

buscant i veient fins a quin punt podríem trobar aquesta alternativa. Sempre hem parlat de la necessitat de tenir aquesta complicitat amb la Fundació, i això és un tema que han anat recollint els companys de la Fundació aquests darrers dies. Aquesta voluntat, aquesta complicitat s'ha expressat amb la voluntat de fer un projecte que s'adigui a les necessitats de la Fundació, i aquest en tot cas ha estat el consens que ens ha compromès. Per a nosaltres és important, i aquí sí que quan jo parlava abans en l'informe de Govern dels diferents accents que cada una de les formacions de Govern teníem sobre aquest tema, sí que hi ha un accent diferenciat d'Esquerra i per això jo crec que era important que jo avui també pogués compartir-lo amb vostès. Nosaltres, evidentment estem treballant i hem treballat molt pel projecte de Montigalà, continuem treballant pel projecte de Montigalà, però és evident que si aquest projecte no té un acord polític suficient en el Ple municipal, no té tampoc un acord social, nosaltres, el nostre compromís és a millorar de forma substancial el projecte actual. I en aquest sentit, com a Esquerra, l'opció que el projecte del Turó de l'Enric, amb aquestes consideracions de millora substancial, continua sent una possibilitat que això vagi a Ple. Quines haurien de ser aquestes millores substancials del projecte? En tot cas, jo crec que hi hauríem de poder associar una inversió al que seria al Torrent de la Fons, que és el conjunt a tocar del Turó de l'Enric. Que hi haguessin unes millores clares i importants en els compromisos d'urbanització associats amb l'operació. És a dir, que s'urbanitzés i es millorés més l'entorn que no pas amb les consideracions actuals. Que es pogués revisar el tema dels accessos, i aquí ja hi ha un primer compromís dels actuals promotors. Aprofitar també per revisar tot el planejament en el seu conjunt i aprofitar també per endreçar i treure alguns dels vials previstos al Torrent de la Font, que està clar que no lliguen amb la voluntat de tenir-hi un parc. I finalment, assegurar també unes millores ambientals de l'edifici en el seu conjunt. En tot cas, insisteixo que aquestes serien les nostres condicions en el cas que realment s'evidenciés que no hi ha un acord ni polític no social. En tot cas, jo crec i ho he expressat abans, encara hi ha una possibilitat i volem aprofitar-la. I en aquest sentit, sí que torno a remarcar la responsabilitat o la invitació al partit Socialista i evidentment també a Convergència i Unió, a treballar plegats per assegurar aquesta solució, que sigui segura jurídicament, que sigui ràpida i que també perquè sigui pragmàtica. Tenim uns pocs dies per aconseguir-ho però poden ser suficients, i per tant, la crida és això, a treballar conjuntament per recuperar aquest consens, que al final és el que necessita i es mereix la Fundació Badalona Capaç.

SENYOR PASTOR: Bona tarda, regidors, regidores, veïns i veïnes. Jo volia començar dient quelcom que és molt obvi, però de vegades sent tant obvi, jo crec que a aquest Govern se li oblidava. Ens inflen moltes vegades des de postures polítiques, des del nostre pit inflat, parlant de democràcia, democràcia, jo vull recordar que la democràcia no és només un sistema d'elecció de governants, o si se senten més còmodes no és un sistema de governança en sí mateix des d'un govern del poble, és una forma de governar, sota uns principis democràtics, això és la democràcia. I governar sota uns principis democràtics en aquest cas concret té molt a veure, té molt de sentit, perquè al final el que hem de fer és trencar amb qualsevol abús de poder, i un abús de poder des de la imposició d'un Govern. Un Govern que sense entrar a valorar si hi ha majories o minories, senzillament, bloqueja. I després respondré en aquest cas a aquests peticions que ens han fet, però aquest resum cronològic, que de vegades sembla que cada un dels grups municipals, encara que tots vivim la mateixa realitat cada un parla un idioma diferents, amb el que tens com set lectures diferents. Jo sí que volia fer aquest resum cronològic. Jo crec que a l'abril de 2015 sí que hi va haver evidentment, i des del respecte i admiració als grups municipals que van votar en aquest Ple municipal, fins i tot el Partit dels Socialistes, l'únic que es va abstenir, i no sé si els demés ho van fer des d'aquesta via de no trobar una altra via millor, o bé perquè faltava un mes per les eleccions municipals, jo no ho sé. Però dit això, el que es tracta també és un any després, un any, es decideix en una assemblea que no és el projecte. Un any després, al juny de 2016. I més tard, evidentment, comença a posar-se a l'opinió pública i a dir-se que hi poden haver altres alternatives, i hi ha un compromís de buscar una alternativa per part d'aquest Govern. Una alternativa que com bé sabeu, i ho heu patit, per finals d'agost principis de setembre, es planteja la MOBBA. Jo aquí senyor Lladó sí que li diria i a més, des del meu total respecte, escriu molt bé, molt bé, jo quan vaig llegir la

seva defensa sobre la MOBBA fins me la vaig creure. El problema és que ja que escriu bé almenys escrigui la veritat, perquè era un projecte inviable, inviable i vostè mateix ho sap. Dit això, una vegada va passar allò es va donar de termini fins al 30 de setembre. Un termini que tres dies abans vam fer el Ple municipal, i el company Juan Miguel López ha llegit em sembla, una part, però jo vull remarcar-ho també, en aquella Acta del Ple el senyor Oriol Lladó va dir, *ho donarem tot perquè això en el Ple d'octubre es pugui convertir amb alguna cosa compartida, amb alguna cosa que generi un mínim consens. Per tant, aquí és on estarem nosaltres. I aquí agafo també una frase que ha comentat l'Àlex Mañas, que compartim, perquè a més sempre ho hem dit així com a Partit, com a grup municipal, que és que si no trobem l'alternativa, i treballem per trobar una alternativa, però si no la trobem, i trobar-la vol dir que ha de tenir la vostra complicitat i que ha de tenir un suport polític suficient, l'opció que tenim damunt de la taula és assumible, és defensable i es diu "projecte actual millorat". Gràcies.* Aquest va ser el seu missatge, va ser el seu posicionament com a partit o com a grup municipal, i entenc també, que com a Govern. Perquè jo de vegades, i perdonin que ho digui, tinc la sensació que hi ha un Govern amb tres partits polítics, hi ha dos partits que parlen com a Govern, que al final acaben segrestats d'un tercer, que parla com a partit, no com a Govern. I no és una sensació que tingui jo només, jo crec que és el sentit general del carrer. Dit això, seguim avançant, octubre de 2016, hi ha una alternativa, alternativa a Montigalà, a la qual nosaltres sempre hem estat oberts a escoltar si hi havia quelcom que pogués millorar en aquest cas, el projecte de la Morera. Deixin-me dir-los que la responsabilitat d'un Govern no és passar la responsabilitat a una associació de veïns, això és irresponsable, perquè no s'ha de posar la pressió a l'associació de veïns, el que s'ha de fer un Govern sobretot, és posar un projecte sobre la taula, amb un pressupost, amb un calendari d'actuacions i preguntar si els sembla bé. Això és el que cal fer. I no vull estendre'm molt més, però nosaltres ja sabem que és molt difícil governar, és molt difícil, sobretot perquè quan un ha predicat abans i li toca gestionat després, de vegades se n'adona que hi ha unes certes contradiccions, sobretot perquè al final, vulguis o no, el teu posicionament polític és un i tu el que no pots fer és governar per uns pocs, ha de governar per a tots, per a tota una ciutat, i és complex, si nosaltres ho tenim clar. Però jo crec que l'objecte d'aquest Ple és fer-los entendre que en aquests mesos no han estat de profit ni per a la Fundació Badalona Capaç ni per a un projecte alternatiu amb cara i ulls, i això té fàcil solució, i passa per assumir la responsabilitat, la responsabilitat dels seus compromisos, dels terminis que vostès mateixos van fixar, els van fixar vostès, no nosaltres, vostès ho van dir, i no només una vegada, dues i tres. I per tant, aquests terminis que també van expressar en el mes de setembre s'han de dur a terme, s'han de dur a terme. No és una qüestió de valentia? em sembla que ha dit el senyor Mañas, doncs demostrin que són valents, demostrin que són valents i el proper dimarts, només amb la foto de les intencions de vot que vostès van dir en el mes de setembre, les famílies del Badalona Capaç, podran veure feta realitat la seva lluita, la seva lluita la seva agonia durant mesos. I tot això és una lluita que no és en contra de ningú, no es va en contra de cap entitat, sinó a favor de Badalona, a favor de Badalona, del projecte social d'aquesta ciutat i de les famílies que jo crec que s'ho mereixen. Gràcies.

SENYOR TÉLLEZ: Molt bona tarda regidors i regidores, a tots els veïns que estan a la sala. Vull recordar, vull començar recordant, parlo en el nom del meu grup Guanyem Badalona en Comú, vull començar recordant el consens perquè és un consens o sigui que arriben a la nostra assemblea el mes de juliol i dic consens perquè a dintre de Guanyem Badalona en Comú que com sabeu és una assemblea plural hi havia gent de la Fundació, hi havia gent de Morera, hi havia gent en contra de Mercadona, hi havia gent que li donava igual si donava una solució a la Fundació etc. I arriben a un consens que és trobar una solució a una alternativa a la Fundació Badalona Capaç que passi per la preservació del Turó de l'Enric i per la inversió pública, això al mes de juliol. Jo noto en algunes de les declaracions que s'han fet aquí dels diferents grups municipals un menyspreu l'assemblearisme i un menyspreu a que hi hagi regidors, i això també m'ho trobat en passadissos de què hagi regidors que estiguin sotmesos a la seva assemblea, que hi hagi regidors que estiguin sotmesos a l'opinió de les seves bases. Hi ha un menyspreu a això. Sembla ser que la manera com hauríem de ser regidors i regidores és que ens sapiquem imposar a les bases, a la nostra assemblea. Bé, continuïn menyspreant

l'assemblearisme, continuïn menyspreant las noves maneres de representació política que així els hi va. Per tant, recordar això que el nostre compromís era trobar i així sortint del mandat de la nostra assemblea una solució alternativa que no passi pel Turó de l'Enric, que per inversió pública així ho traslladen als companys de govern i aquest ha estat el compromís de govern durant aquests darrers mesos, a més sempre amb la ma estesa cap a la Fundació per poder treballar conjuntament aquestes alternatives. Aquesta alternativa ja la tenen sobre la taula, ja té un calendari, ja compleix les condicions que posava la Fundació, que després comentaré. Per tant, avui el que estem discutint en aquest Ple extraordinari, no és si Badalona necessita o no un nou centre ocupacional per donar aquest servei públic per als discapacitats intel·lectuals, si no que això està garantit. Podem garantir que Badalona tindrà un nou centre ocupacional que donarà aquest servei i hem treballat en diverses solucions i sempre oferint voluntat de consens i voluntat de treball conjunt amb la Fundació que és qui ara mateix està oferint aquest servei a la ciutadania de Badalona. Per primera vegada en molt de temps, es fa cas a una reivindicació que es feia des de les diferents entitats que treballen per la Fundació i pel món dels discapacitats, i és que l'Administració Pública acompanyi a aquest servei públic i inverteixi i es cregui aquest servei públic que és donar servei a aquestes persones que són tant ciutadanes i que es mereixen tanta inversió pública com la que menys. No podem recolzar des del meu grup municipal el Projecte de Mercadona que és un projecte de monopoli a la ciutat, de destrucció de la mitjana superfície, no podem donar suport a aquest full de ruta d'aquesta empresa privada que vol monopolitzar la mitjana superfície a Badalona, no podem donar suport a això. Perquè ho teníem al nostra programa i el nostre programa electoral és un contracte que signem quan ens presentem a les eleccions. No podem recolzar que les polítiques públiques les facin empreses privades, no podem recolzar que el bon nom de la Fundació Badalona Capaç, que com ha recordat l'alcaldesa al començament ho ha passat molt malament durant els darrers anys. No podem permetre que el bon nom de la Fundació Badalona Capaç estigui embolcada de polèmica, d'especulacions urbanístiques, de Mercadones, i no podem permetre que el bon nom de la Fundació Badalona Capaç tingui a mitja ciutat en contra, que tingui en contra al petit comerç de la ciutat, als ecologistes, i a la Federació d'Associacions de Veïns de Badalona. No podem permetre que la construcció del nou centre ocupacional que mereix la ciutat per poder oferir aquest servei públic a aquestes persones que són tant ciutadanes com la que més estigui ralentitzada per tràmits dubtosos com qualsevol tràmit dubtós que és un canvi de PGM. La solució hem trobat conjuntament amb els companys de govern i els tècnics municipals, hem trobat una solució des de l'Administració Pública, des de la inversió pública, a més amb un treball conjunt entre diverses administracions, avui hem ofert una solució, tenim a sobre de la taula una solució que estaria implicat no només l'Ajuntament de Badalona, si no l'Àrea Metropolitana de Barcelona que si no li volen donar credibilitat a l'Ajuntament de Badalona que ho entenc perquè els darrers anys ha perdut molta credibilitat com a institució, donin-la a l'Àrea Metropolitana de Barcelona que crec que té més credibilitat i que té experiència en construcció de centres d'aquests tipus amb estàndards de construcció pública que són molts millors, em sembla a mi, els estàndards de construcció pública que pugui tenir l'Àrea Metropolitana de Barcelona que una promotora que construeix centres comercials, sense saber-ne gaire crec que sí. I, que a més una cosa que jo des del primer dia proveïa el mandat de la meva assemblea i l'acord que teníem com a govern, tenia al meu despatx penjades són les condicions que vostès ens vam passar per trobar una solució perquè quan apareix això la Fundació ens passa unes condicions per poder trobar una solució perquè la Fundació vol trobar una solució. Hi ha molt bona part de la Fundació que vol dialogar amb el govern i vol trobar solucions i legítimament ens passen unes condicions que era, que qualsevol solució perquè la Fundació es segués a parlar havia de tenir unes condicions que era de metres quadrats que havia de complir els mateixos metres quadrats que l'opció de Morera, que no podien perdre patrimoni com a Fundació i que havia d'haver-hi una inversió determinada. Quan comencem a esbossar solucions totes aquestes condicions les tenim sobre la taula, i jo les tenia al meu despatx allà, sempre les tenia presents. Presentem un primer esborrany de solució que abans de continuar-la dibuixant volem parlar-la amb la gent de la Fundació com no pot ser d'una altra manera i apareixen noves condicions legítimes i que nosaltres agafem que és que no es pot

ralentitzar en el temps, que ha de ser una sola planta per complir uns estàndards de seguretat legítims i que nosaltres també contemplem i que ha de tenir capacitat de creixement. Agafem aquestes noves condicions i elaborem una nova alternativa que és la que estem discutint avui que és l'alternativa que ha explicat molt bé el regidor d'Urbanisme, Oriol Lladó. Per tant, repeteixo no estem discutint aquí si Badalona necessita o es mereix un nou centre ocupacional a la ciutat si no que estem discutint si Mercadona ha de continuar amb el seu full de ruta de construir-se com a monopoli de mitjana superfície a Badalona, o no. Estem discutint d'això, i la posició del meu grup municipal ja es prou coneguda que és que no. Volem una Administració Pública implicada en aquest servei públic i això vol dir invertir diners, clar que sí. I el que no podem entendre és que durant mandants anteriors quan un club esportiu legítimament es mereixia una nova instal·lació es va trobar de seguida solucions des de l'àmbit públic, es van posar terrenys municipals, es van posar diners, diners municipals per a poder construir, fins a vuit milions d'euros els costarà el nou Estadi Municipal i no diguin que no, fins a vuit milions d'euros, sis milions i mig la subhasta dels terrenys municipals, ja municipals per conveni de l'Avinguda Navarra, un milió d'euros per arranjar el camp d'entrenament actual i mig milió d'euros de la visera que això ja es va tramitar en aquest govern municipal. No podem entendre que es trobin diners per alguns equipaments i per a altres que ho pagui Mercadona. Per què no es va fer al revés, per què no els diners de la subhasta de terrenys públics que es van invertir en la Fundació i la Fundació ja podria tenir un nou centre ocupacional i per què no se li va dir a Mercadona que construís un centre comercial i a dalt un camp de futbol, per què es va fer al revés? Per què es trobaven solucions des de l'àmbit públic per a construir un nou estadi municipal i en canvi per a la Fundació que s'ho pagui un privat. Volem, acabo ja senyora alcaldessa i públic pacient, volem una proposta que sigui de consens, un consens de ciutat, que tingui un consens polític, volem portar-ho a ple la solució que sigui amb un consens ampli, polític, públic i social, i polític i social, que els diferents grups municipals es puguin expressar la seva voluntat de vot sense ambigüitats i sobretot i jo crec que aquí tots els grups, les vint-i-set persones que estem assegudes en aquestes cadires tots tenim part de culpa, no fer polítiqueig, no fer polítiqueig sí i jo crec tots en algun moment d'aquesta crisi oberta, crisi de confiança de la Fundació, jo crec que tots hem fet polítiqueig. Hi ha gent que ha estat utilitzant a la Fundació per voler desestabilitzar aquest govern municipal i jo crec que la Fundació i el món dels discapacitats no es mereixen això, jo crec que necessitem seure'ns a negociar. Que no hi hagi voluntat de bloqueig d'arribar a un consens per part de ningú per aquesta ciutat i sobretot pel bon nom de la Fundació de Badalona Capaç i el món dels discapacitats necessita d'aquest consens social, polític i de ciutat sobre la democràcia que alguns parlen i acabo amb això acabaré citant a una persona que mai em pensaria que podia citar en positiu a l'acabar una intervenció en aquest ple municipal que és l'excalde Jordi Serra "si Mercadona ha de dirigir les polítiques públiques que governin ells", moltes gràcies.

SENYOR FERNÁNDEZ: Gràcies senyora Sabater, bones tardes a tothom. La veritat és que estic molt preocupat aquesta tarda, primer dir, que és el ple més singular que he vist en la meua vida i porto vuit anys com a regidor. Han passat per aquí tres alcaldes i l'alcaldessa actual és la que ha abusat més de les prerrogatives que li permet que la llei. Per que s'ho permet que, però mai abans s'ha vist un abús del Reglament com avui estem veient. I una perversió de l'ordre d'intervencions i de les intervencions gairebé pornogràfic. Per que això és un escàndol, a mi em preocupen dues coses, primer que el Govern estigui tan espantat com per fer aquest tipus de coses de totalitarisme i després em preocupa la intervencions que acabo d'escoltar del senyor Téllez. Perquè jo no sé si és mala fe o si és ignorància, cosa que no se que és pitjor de les dues, perquè si és ignorància en què mans està la ciutat i si es mala fe també en què mans està la ciutat. Per tant, jo als que permeten que aquests senyors estén aquí asseguts els faria una reflexió potser és moment de dir n'hi ha prou perquè aquesta gent no sigui governant la tercera ciutat de Catalunya i no sigui maltractant, com s'està maltractant a les entitats de la nostra ciutat. Jo en primer lloc, vull agrair novament als pares, familiars, usuaris, treballadors i a tota la comunitat de Badalona Capaç, vull saludar també, que he vist als veïns de l'Associació de Veïns de Montigalà, al Patronat de la Fundació, a la seva presidenta l'alcaldessa Maite Arqué.

Jo crec que és d'agrair el que estan fent durant els últims mesos per defensar els seus drets són vostès uns valents i es mereixen tot el reconeixement i el que no es mereixen és el que està passant avui i el que ha passat durant els últims mesos. En concret, són ja cinc-cents trenta dies, si no m'equivoco, dic bé, són cinc-cents trenta dies els que fa que la Fundació pateix aquest maltractament per part del govern municipal. Els mateixos que es vanen de ser els grans defensors i de vetllar pels interessos de tots els ciutadans. Als fets em remeto a l'afirmar que sembla ser que per a ells hi ha ciutadans de primera i de segona. Ciutadans que si mereixen aquest suport i altres que no, malauradament he de dir-vos que vosaltres, els de Badalona Capaç, esteu en la llista dels que no. Perquè més enllà de seguir reclamant el que crec que és de justícia per a la Fundació i per a aquells que es beneficien d'aquesta Fundació heu tingut que veure, heu hagut de patir, aguantar i gairebé posar l'altra galta quan us han menyspreat en les reunions amb embolics, quan us han menyspreat en declaracions públiques arribant a llançar acusacions molt greus, algunes d'elles que fins i tot podrien ser considerades delictes. Quan us han mentit reiteradament en el ple de setembre i avui aquí ho estem veient. O fins quan us han desallotjat de la Plaça de la Vila perquè no pugueu seguir recollint suports ni informant els veïns, o quan s'ha requerit informació que ja tenien en el seu poder per marejar la perdiu o quan avui hem pogut escoltar en comptes de un informe del que ha passat un al·legat polític vergonyós. Com deïa al principi cinc-cents trenta dies després, després de dues alternatives fallides, després de mentides i enganys diversos, vostès han aconseguit posar en peu de guerra i enfadar a tothom. Fins i tot han aconseguit alguna cosa, creguin-me molt difícil i potser insòlit en el que portem de mandat i és posar d'acord a tots els partits de l'oposició per convocar aquest ple. Perquè la veritat és que avui els del govern estan aquí obligats per molt que al principi l'alcaldeessa en aquesta prèvia hagi tret molt pit i hagi dit el que hagi dit, són aquí obligats, senyora alcaldeessa no per voluntat pròpia. Perquè vostè i el seu govern estan segrestats per un grupet de militants de la CUP que han decidit que no volen que Badalona Capaç tingui un nou centre ocupacional La Morera, així de clar, així és la realitat i no el volen perquè senzillament no els dona la guanya, aquest l'argument principal. I no s'escuden en informes sense signar que descobreixen grandeses mediambientals on només hi ha solars descuidats, ni en conflictes d'interessos inventats i promoguts per vostès mateixos. Bé, fa setmanes, fa unes setmanes que una cadena de supermercats està construint un gran establiment a Montigalà, repeteixo un nou gran establiment a Montigalà i encara estic per escoltar-los criticar molt que aquesta nova obertura va a afectar al petit comerç, però clar com no és Mercadona no afecta al petit comerç ha de ser. Aquesta és la doble vara de mesurar amb la qual juguen vostès i el pitjor de tot és que enmig d'aquest joc indigne que vostès estan fent es troben els gairebé quatre-cents usuaris que actualment formen la Fundació de Badalona Capaç i que han de desenvolupar desgraciadament seues activitats en unes instal·lacions deplorables des de fa massa anys. I no només ells, la vergonyant llista d'espera que té la Fundació de persones que necessiten poder entrar a formar part d'ella i que no poden. Senyora Sabater, és vergonyant com a ciutat que hi hagi persones amb necessitats tan especials que no puguin tenir un futur necessari i il·lusionant a l'horitzó.

Ni lamentablement podran tenir-ho ni a curt ni a mitjà termini si vostès segueixen governant i per tant rebutjant una oportunitat única per a la nostra ciutat. Una oportunitat que tancaria per fi un problema de més de vint anys. Mirin els de Mercadona es poden defensar solets però a les famílies de Badalona Capaç jo crec que els representants públics, tots els que estem aquí tenim el deure de protegir-los i ajudar-los en tot el que puguem. I el govern està fent tot el contrari, vostès estan portant al límit la paciència dels familiars i dels usuaris d'aquesta fundació semblant dubtes sobre convenis signats entre fons privats, buscant alternatives impossibles i deixant passar el temps davant la desesperació de centenars de famílies, això i molt més que fins i tot els podrien dir els usuaris d'aquesta Fundació que estan rebent. I si passa el temps i qui està disposat a invertir en un projecte social es retira només hi haurà un únic culpable i és el govern municipal. Serà la culpa d'un govern escandalosament irresponsable que ha tingut més d'un any i mig per buscar alternatives viables i que ha esperat a l'últim moment per tancar en un calaix aquest projecte. Han demostrat vostès ser incapaços de presentar una alternativa mitjanament viable. La bomba va ser una presa de pèl, però una

presa de pèl de les grans i la de Montigalà no la puc valorar perquè nosaltres de la mateixa manera que la resta de l'oposició no hem vist ni un paper, repeteixo, ni un paper però quan dic ni un paper és ni un trist full de paper. I els únics que tenen informació són la Fundació i els veïns i tots dos han dit rotundament no. Si és això el que consideren des de la Fundació i els veïns per a nosaltres no hi ha res més que parlar. Nosaltres volem transmetre el nostre suport incondicional tant als veïns com a la Fundació pel que fa a les seves decisions. Perquè al final són els principals afectats del que passi en tot això. I també els dic si els sobren sis milions d'euros per fer un edifici jo els demanaria que els dediquessin a altres projectes socials per descomptat tindran el nostre incondicional suport també si decideixen gastar també aquests sis milions d'euros en projectes socials. Per tant, senyora Sabater cessin el xantatge perquè en els últims mesos el seu govern s'ha convertit en el govern del xantatge. Cessin el xantatge a les entitats, a les famílies i als veïns. Ja està tot dit, deixin decidir a aquest ple sobre el projecte. Jo li preguntaria senyora Sabater on ha quedat aquesta Badalona dels somriures, de la qual vostè presumia quan va prendre la vara de comandament d'aquest ajuntament. D'aquesta bonica frase han passat vostès a la pressió a les entitats, a la coacció, i al xantatge. S'han convertit, com he dit abans, en un govern de xantatgistes. Han passat vostès de proposar l'autogestió i l'empoderament de les entitats a exercir sobre elles un paternalisme inflexible i autoritari. L'alcaldesa es gasta milers d'euros en campanyes de comunicació perquè el seu govern sembli participatiu i democràtic mentre que en la realitat fa el que li ve en gana i imposa el seu criteri de manera arbitrària. Enganyen als veïns amb discursos participatius mentre segresten un projecte votat majoritàriament per aquest ple l'any passat i que avui va a reiterar aquesta voluntat d'aprovar-ho majoritàriament. La realitat és que aquest assumpte els ha descobert s'han tret la careta del somriure i podem veure el que queda. Ho han pogut veure tots amb bastant claredat que eren les males arts per imposar la seva voluntat, la seva ànsia de veritat absoluta i la seva actitud totalitària. Avui estem aquí reunits de nou per parlar d'un tema del que voldríem no parlar i no ens agrada parlar d'aquest tema perquè és un tema que hauria d'estar ja solucionat fa anys. Però hem arribat en el moment en què el posterig jo crec que hem de deixar-ho de costat. Els interessos, el postureig aquest és un tema bastant seriós. Avui aquí cremem l'últim cartutx, l'oposició ja no podrà fer res més per aquest projecte. Queda tot ja en mans d'aquest govern. I és per això que jo crec que és més important que mai que aquells que hem sol·licitat aquest ple i també tots els membres del govern manifestin de manera clara i contundent qual és el seu grau de suport a aquest projecte i això va especialment al Partit Socialista. Si vostès han convocat amb nosaltres aquest ple extraordinari, jo crec que seria una bona manera d'apuntalar el suport a aquest projecte dir si va al ple que és el que votarien. Jo crec que aquí tots hem de deixar això clar perquè serà l'única manera de demostrar al govern que aquí hi ha una majoria suficient per tirar endavant a aquest projecte i serà l'única manera de solucionar per fi aquest problema. I l'última, senyora Sabater jo li demanaria també que prenguéssis una decisió d'una vegada, o tot això que li he dit anteriorment és veritat, tot això del que li ha acusat el govern és veritat o l'alarmant és que no és vostè qui governa la nostra ciutat i això voldria dir que vostè una trista titella al servei de la CUP. La que millor interpretava un paper per semblar el que no són, perquè el que realment són ho estem veient en aquest cas. Un grup de persones que vol imposar la seva voluntat de forma arbitrària amb males arts i mentides. Si m'ho permeten vull finalitzar com vaig començar en el ple del mes de setembre i és demanant disculpes i ja sé que no em toca. Ja que el govern no té la decència política de fer-ho, ho fem nosaltres. Aquest fet és de tant desvergonyiment senyors del govern que no hi ha pedra a la ciutat el prou gran per amagar-la ni les pedres de l'espigó del port són tan grans com per amagar tant desvergonyiment del que han fet durant els últims mesos. Per tant, l'únic que els queda és demanar perdó i deixar de bloquejar el futur il·lusionant que esperen les famílies de Badalona Capaç des de fa més de vint anys. Moltes gràcies.

SENYOR LÓPEZ: Yo creo que hoy hemos visto que verdaderamente no tenemos gobierno, los que gobiernan son ellos, la Asamblea de Guanyem y el portavoz de la Asamblea de Guanyem es el regidor de Badalona Democrática que es el que rompe autos judiciales en la puerta del Ayuntamiento. Dicho esto, lo más importante es si usted, la alcaldesa de Badalona es lo suficientemente libre, lo suficientemente honesta para que si este pleno aprueba el punto dos

del orden del día lleve el convenio de la Fundació Badalona Capaç al próximo pleno de noviembre. Si usted respeta la decisión de este pleno espero que lleve al pleno de noviembre la aprobación provisional del convenio de Badalona Capaç.

SENYOR MAÑAS: Si, jo seré molt breu, jo no sé si governa l'Assemblea de Guanyem ara o no, jo crec que no, potser al mandant anterior governava Fomento de Construcciones y Contratas, Sacresa, Mercadona, Eurostanding, Eurostanding, Eurostanding ... i quinze milions d'euros de valor expectant per una requalificació urbanística. Potser eren aquests els que governaven el mandant anterior perquè això va per vostès senyors de l'oposició. Jo crec que en tot el debat del Badalona Capaç a l'abril del 2015 i al setembre mai he adjectivitzat i mai he acusat a ningú de res, ni he utilitzat la virulència que he escoltat en el debat d'avui. I jo només diré una cosa. Les paraules que m'ha dit el senyor Pastor que vaig dir en el mes de setembre les subscriu i són les que he dit avui, necessitem consens polític i majoria política per fer un projecte que no enfronti col·lectius i per fer el millor projecte possible. I només diré una cosa quan aquest conflicte acabi, sigui quin sigui el final d'aquest conflicte estaria bé repassar les actes dels plens per a veure quants adjectius hem utilitzat tots plegats en aquest debat perquè potser la mesura de politització o d'utilització partidista d'un col·lectiu determinant la podem valorar amb els adjectius utilitzats o diré més amb les fotos fetes quan votàvem a favor, que meves no en trobaran cap amb les famílies de Badalona Capaç quan vaig votar a favor perquè no ho vaig fer ni per electoralisme ni buscant fotos ni buscant aplaudiments. El que volem és la millor solució per aquest col·lectiu i els hi torno a dir avui sé qui governa i els hi dit qui governava el mandant anterior i alguns s'ho repetit més d'una vegada. Gràcies.

SENYOR FALCÓ: No m'he sentit al·ludit amb la intervenció del senyor Mañas perquè crec que la meua intervenció no ha estat pas ofensiva cap a ningú ni ho he pretès en cap moment. Jo per acabar la nostra reflexió, apuntant que a nosaltres ens agradaria que s'arribés a un acord, que nosaltres poguéssim col·laborar a construir aquest acord però que veiem que és difícil que aquest acord pugui acabar sorgint i els arguments no els repetiré. A mi m'agradaria fer l'exercici d'empatia de posar-me a la pell de la gent de la Fundació, dels pares de la Fundació perquè crec que val la pena recordar també tot i que tots ho sabem que aquest govern municipal va fer una reunió fa uns mesos i va dir que aquest era un projecte que tiraria endavant. I això genera, doncs, un lògic enuig en els pares i una inseguretat conseqüent, per tant crec que això és així. Té motius per desconfiar la Fundació Badalona Capaç de les propostes que ara li fa el govern de Badalona?, home, si mira la relació entre el Govern de Badalona i el Club de Futbol Badalona per posar un exemple jo diria que sí, perquè en el cas del Club de Futbol Badalona la gent no saben, per exemple, que primer la intervenció del regidor Tèllez, el de Badalona es va fer amb el patrimoni del Badalona, l'operació del Badalona és amb el patrimoni del Badalona. A la ciutat li interessa que l'avinguda Navarra s'urbanitzi i que allà a mig de la ciutat no hi hagi un cap de futbol i a canvi d'una cessió del 50% del que s'edifica com habitatge de protecció oficial genera una venda del patrimoni del Badalona que ingressa l'Ajuntament, i l'Ajuntament li fa com d'instrument i li construeix un camp que a més a més se'l queda l'ajuntament. És que diguem que el Badalona ha fet un negoci, jo crec que relatiu, els temps ho dirà i la història ens jutjarà o els jutjarà, però jo crec que ha fet un negoci relatiu. Però en tot cas, l'operació del Badalona es fa amb el patrimoni del Badalona i no amb diners públics, diguem, de l'Ajuntament perquè el producte de la venda és el que permet després fer la licitació i fer el camp. Ho dic perquè hi poden haver algú que no ho sàpiga i probablement jo digui alguna cosa que no sigui exacta però més o menys a tall gruixut és això. Però és que ara el Badalona s'està discutint amb l'Ajuntament perquè l'Ajuntament no vol que el Badalona pugui cobrar la publicitat que hi hauria en el Camp de Futbol Municipal en el cas que n'hi hagués quan tothom sap que si el Badalona, aquest camp del Badalona surt per la televisió de Catalunya en un partit de segona B la publicitat que allà s'hi posi no l'haurà portat l'Ajuntament l'haurà portat el Club. I l'Ajuntament ara li discuteix que aquesta publicitat qui la cobra. Clar, quan se li discuteix, per exemple, qui ha de portar el bar o quan després d'un anys mig i a punt d'inaugurar el camp de futbol no s'ha licitat ni el servei de bar. Té motius la Fundació Badalona Capaç per desconfiar de l'agilitat de l'Ajuntament de Badalona?, jo diria que sí. I després què diu el document, un document al qual hem tingut accés i que és un document que l'Ajuntament li proposa a la

Fundació, primer la defineix com una entitat sense ànim de lucre, és a dir la posa al mateix nivell que la meua associació de veïns per entendre'ns. Home, no és el mateix, és una fundació privada, i s'ha de reconèixer com cal, la primera cosa que diran els de la Fundació és, a la primera línia ja ens discutim. Es parla que l'ajuntament és propietari d'unes finques i la fundació d'unes altres i farem una permuta, molt bé. Saben la Fundació que s'ha de fer un peritatge de tot el conjunt dels terrenys, que pot ser fa falta un informe de la Generalitat que avaluï els dos, que els peritatges han de ser independents, que s'han d'encarregar, que s'han d'adjudicar, que s'han de fer, que hi ha un temps per tot això. Se n'ha parlat en algun moment, l'Ajuntament sap que val el seu, que val el de l'altre. Hi han pensat en tot aquest any i mig?, ho saben? Ens ho poden contestar. Quina fiscalitat hi ha sobre una operació com aquesta si és que n'hi ha?. No sé si s'ho han mirat a banda de fer un render amb un dibuixet de l'espai de Montigalà. És un acord declaratiu, després d'un any i mig els hi proposen un acord declaratiu, té motius la Fundació Badalona Capaç, per pensar que amb un acord declaratiu, home, i tal com ha anat el de Badalona i tal com ha anat el d'aquell, i el de l'altre, aquest ajuntament, que vostès no hi eren, que parlo de l'ajuntament, parlo de mi i de tots nosaltres, molt àgil no és. Té motius la Fundació per tenir aquesta percepció. Sobre una cosa que és declarativa crear una comissió negociadora amb una validesa d'un any, amb un protocol que es pot resoldre al cap de dos mesos, amb una cosa sorprenent, confidencialitat expressa, aquest govern firma un document o vol signar un document amb una Fundació i diu que s'ha de ser confidencial, que no és pot explicar absolutament res, a mi em sorprèn, que ho féssim altres governs com quan governava com deia el senyor Mañas, Mercadona i el Ikea i no sé qui, home no, ara que governen ells que es demani confidencialitat expressa és sorprenent. Però la qüestió sobre canviar el PGM és obscur, escolti el PGM s'ha canviat mil cinc-cents vegades a Catalunya, a l'Àrea Metropolitana vaja, mil cinc-cents, perquè és un document horrorós que no té cap sentit que està passat absolutament, que és de l'any 76 i s'ha canviat mil cinc-cents vegades i no ha estat pas obscur i si alguna operació no és obscura és aquesta, perquè està més clar que l'aigua, es fa un centre ocupacional i es posen dos Mercadones "*punto pelota*". Pot agradar o no, però transparència i claredat em sembla que hi és tota, no?. Bé no cal insistir, vostès tenen la possibilitat de portar això, d'arribar a un acord primer, perquè han d'intentar-ho construir i després de portar això al ple o no portar-ho. Jo veig complicat que en aquest moment hi hagi una posició millor de la que en aquests moments té la Fundació com perquè ara canviï d'opinió. Però la decisió està a les seves mans i jo els hi demano que aquesta Badalona Democràtica que persegueixen la portin fins a les últimes conseqüències, i les últimes conseqüències ens agradi o no, a mi avui m'agrada menys que fa uns anys perquè avui tinc menys regidors que fa uns anys, però la conseqüència de la Badalona Democràtica està en aquest Ple, està assegurada aquí i va votar més del 60% de la gent, per tant la Badalona Democràtica està en aquest ple, deixim que aquest ple pugui decidir, gràcies.

SENYOR LLADÓ: El senyor Falcó ha dit que segurament no havia estat molt exacte en el tema del Badalona i certament, un aclariment perquè crec que és important, el Club de Futbol Badalona és generós, és valent, és compromès amb la ciutat quan decideix fa uns anys participar d'una operació de bé públic que acaba i que està acabant amb la construcció de l'estadi. Però el Badalona no ha perdut patrimoni en aquesta operació, no ha perdut patrimoni en aquesta operació, a canvi de cedir els terrenys que després van formar part d'aquesta subhasta, el Badalona va tenir el Camp de la Morera i una parcel·la edificable al camp de l'avinguda Navarra, no ha perdut patrimoni, si us plau, jo és el que hi he entès.

SENYOR FALCÓ: Jo no ho he dit, el senyor Téllez ha dit que els vuit milions amb què hem fet el Camp del Badalona vénen de fons públics, i això no és cert.

SENYOR LLADÓ: És igual, és igual escolteu, no és el tema. Insisteixo en una cosa que he dit abans, són cent quaranta-sis dies des de què el document de tramitació de la modificació puntual de Pla General Metropolità està llest per portar al ple amb l'aprovació provisional, són cent quaranta-sis dies, sabeu quants dies van passar entre que va entrar la primera proposta de modificació puntual de PGM en el mandat anterior fins que va passar l'últim ple del mandant, quatre-cents vuitanta-tres d'acord, u. Dos, tots els partits de l'oposició que avui veig tant coordinats estan a favor del projecte del Turó de l'Enric, tots estan a favor del projecte del

Turó de l'Enric ?. Coincideixo, és l'única cosa amb la que he coincidit amb el senyor Juan Fernández en aquest ple perquè crec que és una informació important. Respecta a la intervenció del senyor Juan Fernández, aquesta adjectivació no ajuda, ni ajuda al Ple municipal, ni ajuda a la resolució del tema que tenim damunt la taula. Fer servir la paraula totalitarisme, dos vegades, en una intervenció parlar de indignitat, de vergonya, bé només li faltava dir, "ríndanse", és que només li falta dir això. És que és d'una duresa que crec que no té justificació quan sempre hem intentat com a govern, i jo aquí parlo per mi, pel meus companys també, tenir una porta oberta, tenir una mà estesa a parlar a negociar i prova d'això és que tot el que hem anat proposant quan la Fundació ens ha dit que hi havia canvis a introduir, els hem anat introduint. Sempre ha hagut una actitud de col·laboració, d'escoltar i d'anar millorant cadascuna de les propostes que us hem anat presentant. I finalment, perquè potser si algú ciutadà està escoltant aquest ple a casa seva i no ha seguit massa aquest tema, aquest govern està compromès i està d'acord i vol invertir més de cinc milions d'euros en aquest col·lectiu, vol fer això i de cop semblen aquí com si estiguéssim atacant o estiguéssim menystenint les necessitats d'un col·lectiu que les tres formes d'aquest govern en els seus programes és evident que tenen el respecte i la voluntat de treballar per una Badalona inclusiva i això inclou aquest suport. La necessitat de trobar un acord, jo crec que és bàsic, en aquest bloqueig no poden avançar cap en lloc. Jo crec que aquest ple ha estat descoratjador, jo hi entrava amb un cert optimisme, m'ha fet tenir un cert optimisme la intervenció del senyor Ferran Falcó perquè ha parlat de coses concretes i n'ha fet d'una comparativa i és el que hauríem d'estar fent tots ara mateix, intentar situar el tema damunt la taula, intentar parlar de metres quadrats, de calendari, de pressupost de què guanya la ciutat, hauríem d'estar fent això, hauríem d'estar seguint la pauta que proposa el senyor Ferran Falcó. Jo aquí, jo he dit al principi i ho torna a dir ara, tota la voluntat d'asseure amb qui vulgui i aquí torno a demanar al Partit Socialista que ha expressat tants dubtes, que ha expressat tants dubtes amb el projecte del Turó de l'Enric, tants que si hi ha una alternativa no puc entendre que no estiguen amb nosaltres discutint si hi ha opcions, és que no ho puc entendre, em consta molt d'entendre-ho. Finalment, no ens demanin que renunciem a escoltar a tothom i a trobar una solució de consens, en això estem i en això estarem. I, finalment, tenia volia acabar amb una cita, és d'un post en el blog del Jordi Ballesteros de fa dos o tres dies que em sembla que acaba així, però en tot cas és un fragment d'aquest post que diu *"una sortida de consens no només ens permetria lluir amb orgull el concepte Badalona Capaç si no que ens evidenciarà que amb altres maneres de treballar i d'afrontar els problemes tenim millors perspectives col·lectives de futur"*, gràcies.

SENYOR PASTOR: Si començaria demanant als senyors del Govern i als senyors del Partit Popular que si es dediquessin a treballar més conjuntament per les famílies i menys a pensar quina és la posició del PSC aquest tema ja podria estar solucionat fa temps. També es ho recordo tant al Govern com al Partit Popular. Però dit això, es repeteix molt el consens social, consens social amb la Fundació Badalona Capaç i consens polític. Avui ja ens hem adonat del detall que ho han invertit ara volen el consens polític per després el consens social perquè ?, perquè els cal aquesta majoria. Mirin, la posició del PSC serà molt clara, mentre no hi hagi consens social no ens demanin a nosaltres consens polític, crec que està claríssim. I dit això, vostès volen saber quina és la posició del PSC?. És fàcil, porti-ho al ple de dimarts i en quatre dies comprovarà quina és la posició del PSC, això és el que han de fer. I dit això, i acabant agraeixo tant a la Fundació Badalona Capaç com a la seva presidenta Maite Arqué, perquè hem de dir que els socialistes a part d'estar en el Patronat qui ens ha informat directament ha estat la Fundació, no ha estat aquest Govern, gràcies.

SENYOR FALCÓ: Alcaldessa, m'agradaria fer una intervenció d'ordre. Badalona Comunicació és una empresa municipal? Acaba de penjar un tweet sobre aquest Ple que diu, igual no han vingut o igual ... *"el govern defensa el projecte de Badalona Capaç a Montigalà, PP, CIU, C's defensen el Mercadona, PSC insta a apropar posicionaments"*, no em sembla un tweet afortunat.

SENYORA ALCALDESSA: Molt bé, nomé dir-li que Badalona Comunicació no està intervenguda políticament perquè l'ajuntament.. no rep ordres de l'ajuntament i per tant..

SENYOR FALCÓ: Ho celebri, però caldria una rectificació immediata perquè simplement no és

correcte.

SENYORA ALCALDESSA: En tot cas, molt sovint, molt sovint passa amb tweets de programes comunicatius que són molt incorrectes o no transmeten exactament el que és, però en tot cas...

SENYOR FALCÓ: És que el projecte de Badalona Capaç a Montigalà no existeix, això primera cosa. Aquest projecte no existeix, el de Badalona Capaç a Montigalà no existeix, existeix el seu a Montigalà però no el de Badalona Capaç.

SENYORA ALCALDESSA: Senyor Falcó, vostè acaba de fer una intervenció d'ordre.

SENYOR FALCÓ: Jo no defenso el Mercadona, qui vulgui defensar-ho que ho defensi, jo no el defenso.

SENYORA ALCALDESSA: Vostè ha fet una intervenció d'ordre acusant una piulada que ha fet Badalona Comunicació i la fa en un lloc equivocat perquè la està fent al ple i jo no estic seguint, no tinc el temps per seguir el twitter i en tot cas...

SENYOR FERNÁNDEZ: Vostè és la presidenta de Badalona Comunicació.

SENYORA ALCALDESSA: Si, però no estic en un Consell d'Administració de Badalona Comunicació, del rectificat ho celebro, però que vull dir que no fem el debat aquí. Celebro que Badalona Comunicació hagi rectificat però no fem el debat aquí. Si us plau seguim.

SENYOR TÉLLEZ: Començo donant tot el suport i tot el suport als treballadors de Badalona Comunicació i no sé a que estan acostumats vostès però aquest ple no controla aquesta vegada al Consell d'Administració de Badalona Comunicació. Molt breu, se'ns ha acusat moltes vegades de no donar la informació que toca als grups de l'oposició, si us plau, s'han dit moltes mentides en aquest ple i no entraré a desmentir una per una, però és que aquesta és la més gran, aquesta és la més gran. S'han convocat darrerament per l'opció de Montigalà quan va començar a sortir es va convocar una Comissió informativa extraordinària on el regidor Oriol Lladó d'Urbanisme i tècnics d'Urbanisme van donar tota la informació i hi ha actes d'aquella reunió, si us plau no menteixin, no menteixin sobre això, menteixin sobre altres coses que ja ho han fet. Jo crec que ni la ciutadania ni la Fundació ni aquesta ciutat es mereix l'espectacle que hem donat tots en aquest ple. Jo crec que cal, si us plau, que comencem a seure i no bloquegem consensos, si us plau, no podem dos no dialoguem si un no vol, si us plau. Si hem de començar a asseure, jo crec que està comprovat que el projecte de Morera no té els suports necessaris per tirar endavant, no hi ha uns suports explícits necessaris perquè tiri endavant. I ja per acabar perquè és molt difícil parlar amb rialletes, amb comentaris, o sigui és molt difícil xerrar, llavors, només acabaré demanant respecte per la voluntat d'aquest govern que està treballant i pels treballadors municipals que han fet un esforç enorme durant l'estiu i també incansable durant els darrers mesos per trobar solucions que feia anys que no s'havien buscat per la Fundació. Si no volen tenir respecte per aquest govern tinguin respecte pels tècnics municipals que han treballat incansablement, algú s'han portat la feina el cap de setmana per poder buscar solucions per la Fundació Badalona Capaç que no passin per Mercadona. I ja a nivell de postdata, senyor Fernández a portes del 25-N Dia contra la violència masclista utilitzi més respecte i amb més responsabilitat la paraula maltractament. Moltes gràcies.

SENYOR ALBIOL: Bona tarda, en principi jo no tenia previst intervindrà però aquí s'ha fet de sèrie de comentaris i d'afirmacions que com a regidor però sobretot com a excalde de la ciutat de Badalona i com impulsor, com a primer impulsor del projecte de la Morera crec que és important matisar. El projecte de la Morera pot tenir, potser que no sigui perfecte però els hi puc garantir que és el millor projecte que es va trobar a l'any 2015 i en aquests moments segueix sent la millor alternativa per Badalona Capaç. Aquí s'han fet afirmacions que em sembla són tremendament injustes i no injustes per al govern que jo presidia si no sobretot injustes per a Badalona Capaç, ho intentaré explicar. El projecte de Badalona Capaç al barri de Morera no neix ni fruit de la improvisació, ni fruit de la especulació, ni fruit de la voluntat de donar cobertura a una empresa de grans supermercats, neix després d'un treball entre l'ajuntament però molt especialment de Badalona Capaç que es tiren gairebé tres anys buscant una ubicació i buscant un modus de finançament del projecte per la construcció d'aquest espai. I, finalment se'l troba aquesta ubicació a la que l'Ajuntament de Badalona hi donem suport, hi donem totes les facilitats perquè el penúltim projecte que era la construcció d'aquest centre en el barri de Canyet al costat del Parc de Bombers és inviable perquè també es va presentar una

proposta al costat del Parc de Bombers del barri de Canyet que era inviable. I aquesta era una bona proposta, era una bona proposta, i és una bona proposta per Badalona Capaç i és una bona proposta per la ciutat de Badalona. Perquè a mi m'alegra que vostès tinguin la capacitat de poder llençar sis milions d'euros quan hi ha alternatives que la ciutat de Badalona no li costen ni un sol euro. A mi em sorprèn que vostès estiguin disposats a gastar sis milions d'euros en un centre que d'una altra manera l'Ajuntament de Badalona ni Badalona Capaç no li costa ni un sol euro i per contra doncs no pensin que poden destinar aquest sis milions d'euros a la construcció, per exemple, de pisos tutelats per persones amb discapacitat, per exemple, per exemple seria una opció. Per tant, m'agradaria que d'una vegada per totes es deixessin de bloquejar projectes que són bons per la ciutat, i especialment són bons per les persones més ho necessitem i que estan més indefenses en aquests moments a Badalona. Perquè els hi vaig a dir una cosa el problema no és que la ubicació de Morera no els hi agradi i, els hi vaig a dir amb tota la sinceritat, el problema és que no els hi agrada que aquest és un projecte del govern del Partit Popular, com no els hi agrada el projecte del Club de Futbol Badalona que s'han atrevit a mentir, de dir que era un terreny públic quan tothom sap que aquest terreny era del Badalona. I no els hi agrada perquè és un projecte que va desbloquejar el Partit Popular, com no els hi agrada donar suport al projecte del Joventut o no els hi agrada el projecte del Canal al barri del Gorg, per una senzilla raó de què és una iniciativa que va arrancar en uns moments molts difícils el govern del Partit Popular, l'anterior legislatura. Però hi ha una cosa que els portaveus, els cinc portaveus o sis portaveus del govern municipal han dit i tenen raó, i ho ha dit el 3r tinent d'alcalde i li tenim que donar la raó lamentablement, diu aquest és un projecte que no té els suports necessaris, des d'un punt de vista polític. I en aquests moments això és cert, perquè és un projecte el de Morera que té el suport dels deu regidors del Partit Popular, dels dos regidors de Convergència i Unió, del regidor de Ciutadans per tant sumen tretze però necessitem com a mínim un més. I quan el portaveu del Partit Socialista deia senyors del Partit Popular oblidin-se del Partit Socialista i dediquin-se a governar, que més voldria jo que això fos així, però malauradament qui decideix majories en aquesta legislatura, en aquest ple de l'Ajuntament i per tant també en Badalona Capaç és el Partit Socialista. Depèn exclusivament del Partit Socialista que la proposta que tiren endavant els tretze regidors de l'oposició Partit Popular, Convergència i Unió i Ciutadans pugui sortir victoriós o per contra quedi bloquejat. Per aquest motiu, senyors del Partit Socialista el seu vot és tan important i per aquest motiu des del partit Popular doncs sembla que també ha hagut un prec generalitzat de la resta de partits que donem suport a aquesta iniciativa els hi diem que sí, que els necessitem al nostra costat, que necessitem que es posin del costat dels membres, dels nanos, de les persones grans, dels familiars de Badalona Capaç perquè depèn exclusivament de vostès. Si vostès decideixen donar el pas, si vostès decideixen fer una aposta per aquest centre al barri de la Morera els hi puc garantir que els nois, les noies i totes les famílies però sobretot Badalona els hi agrairà. Moltes gràcies.

SENYORA ALCALDESSA: El fet de què hagin ajuntat el debat dels tres punts, que hem dit que fariem la deliberació conjunta dóna una flexibilitat a l'hora dels torns. Quan fem la reunió per preparar aquest ple, hem posat que si calia n'hauria un tercer. Jo diria que tal com estem, jo diria que el debat, jo ja el donaria per acabat i per tant sí que faré la intervenció final. I passariem jo crec que a la votació dels punts que vostès han posat aquí.

L'exalcalde Albiol, senyor Albiol deia que s'havien dit coses molt injustes i estic absolutament d'acord, que en aquest ple, jo comparteixo que és decebedor perquè s'ha fet més lluita política que no pas pensar de veritat en el que ens importa, que és trobar el problema, trobar la solució el més aviat possible, i trobar la solució millor i la més segura pel problema, pel centre ocupacional de Badalona Capaç, del Cointegra en concret. Una de les coses més injustes que he sentit, que he escoltat és dir que invertir en les persones amb discapacitat és llençar el diners. Ho he trobat d'una cruesa i d'una injustícia absoluta. Ha dit això senyor Albiol i en tot cas deixeu-me, jo he sigut, escolteu he tingut molta paciència en totes les intervencions que hi ha hagut, jo he fet la meva intervenció inicial en el preàmbul, no hi he tornat a intervenir en cap de les rodes d'intervencions, no he fet ús del meu dret a intervenir en qualsevol moment però ara tinc la paraula i m'agradaria poder acabar la meva intervenció sense ser interrompuda. Jo

crec que ha estat molt injust, com ha estat injust també fer servir, o sigui dir unes mentides garrafals. Jo no em dedicaré ara a anar-les a desmentir perquè seria molt pesat, suposo que ja tindrem ocasió en algun moment però si que demanaria que quan es parla de pressions, quan es parla d'acusacions tan greus, tant greus com xantatges, com coaccions, home escolteu, si hi ha xantatges i coaccions al jutjat ràpidament a posar una denúncia perquè és gravíssim. Per tant sapiguem de què estem parlant, tinguem dignitat en el debat i si fem servir aquest tipus d'acusacions siguem conseqüents i si hi ha xantatges i coaccions portem-les al jutjat, portem proves i veiem de què estem parlant. Aquí jo ja he dit que no em posaré a dir cadascuna de les acusacions i de les mentides gravíssimes que s'han dit aquí. Però que sobretot el que a mi m'interessa com alcaldessa, com a persona que estic encapçalant aquest govern i que la meua preocupació són els problemes de la ciutadania, de tota, i aquesta necessitat de conjugar els diferents drets de diferents sectors per trobar solucions que siguin les millors, per les persones, per cada col·lectiu en concret i per la ciutat en conjunt, aquest és l'únic objectiu que em mou com a persona que estic ara aquí, en aquest rol d'alcaldeessa no perdré temps en tot això que ha dit però si que he dit que penso que és injust i és lamentable que és faci servir el Ple per fer aquesta mena de batalla política que no és la que resol els problemes de les persones. El que resol els problemes de les persones és assegurar-nos a veure que és el que posa en perill cadascun dels projectes, que és el que fa que sigui poc viable, que és el que fa que estigui jurídicament poc segur i veure realment que és el que ens ha de portar a trobar una bona solució. En aquests moments, i per això és planteja una alternativa, per això es busca una alternativa, la proposta de Morera no té consens social, és vulnerable jurídicament, perquè necessita modificar el PGM, és a dir, això no ho oblidem, i no vull entrar en tot el debat que s'ha posat damunt la taula, però només deixeu-me fer algun apunt. Quan es diu i des d'un punt de vista de discurs polític és lògic fer-ho de dir, clar esteu dient model de comerç i en canvi no esteu aturant la construcció d'altres grans superfícies. Escolteu, evidentment, hi ha una realitat, hi ha unes lleis, i unes normatives que protegeixen, i no les podem canviar nosaltres des de l'àmbit local, que protegeixen les grans superfícies però en el cas que ens ocupa estem parlant d'una cosa que l'hem de proactivament impulsar, és diferent. O sigui, és una diferència molt gran, això crec que és important tenir-ho en compte perquè si no ens estariem equivocant. Tots els exemples que han posat, dels mercats, evidentment, hi ha Montgat hi ha un exemple claríssim de fa poc, s'ha fet un concurs públic per veure quina superfície comercial, quina empresa comercial podria dinamitzar un mercat i l'ha guanyat el Mercadona com l'hauria haver pogut guanyat una altra gran superfície i aquest encaix de l'àmbit privat i de l'àmbit públic normativitzat en concurs públic, això està, està regulat per la llei, això existeix, evidentment. I és evident, que aquest govern si vol protegir el petit comerç ha de fer moltes més coses, ha de fer una política proactiva que ha de tenir moltes mesures per aconseguir aquesta protecció perquè les lleis que ens venen diríem de les altres administracions superiors a la local no estan protegint el petit comerç, evidentment que no, que no hi ha prou que no es facin aquestes dues superfícies, aquestes dues grans superfícies que estan vinculades a la solució que va trobar la Fundació per tirar endavant el nou centre, evidentment, però és que aquestes, les que vostès tenen vinculades al seu projecte demanen d'aquest ajuntament, demanen d'aquests polítics que estem governant la ciutat una proactivitat per fer que en llocs no hi hauríem sigut hi hagin aquestes grans superfícies. És aquesta la diferència, és aquest el fet de què faci, de què estem discutint això si no és evident que ja no ho estariem discutint perquè no hi hauria res a bloquejar, no hi hauria res a discutir si es tira endavant o no es tira en endavant. Estem parlant d'una modificació de PGM, estem parlant de donar l'ús comercial a un lloc on no ho era. Per tant, com que estem parlant d'això i perquè això passi l'Ajuntament ha de ser proactiu, ha de dir que ho vol fer, que ho vol impulsar és normal que això estigui subjecte a un debat polític, és evident, és que no ha d'estranyar a ningú, com no ha d'estranyar a ningú que en el moment en que el lloc escollit, abans ho deia el senyor Albiol i ho he dit jo també en el meu preàmbul, hi va haver un projecte que estava perfectament dibuixat, perfectament planificat que s'havia d'ubicar en els terrenys públics del costat d'on hi ha els bombers i per una qüestió d'adscripció patrimonial tècnicament allò no va tirar endavant. Però hi havia un altre projecte amb un altre solar que no estava vinculat a cap operació vinculada a un augment de les superfícies

comercials. Per tant, que s'han buscat diferents solucions a la ciutat, amb Badalona Capaç, ha estat buscant diferents solucions i a veure quina era la millor. Però en el lloc que es va escollir finalment, quan finalment, és veritat i és important entendre això també perquè hi ha moltes cares, aquest conflicte té moltes cares i és un poliedre amb moltes cares per entendre on ens trobem. Però el lloc escollit, l'espai, el territori quan Badalona Capaç va escollir, quan la Fundació va escollir aquell lloc a través del conveni amb Habitat pel Mercadona, és veritat que no existia aquesta qualificació del lloc en concret com una qualificació important des del punt de vista mediambiental i és veritat i això m'heu sentit dir a mi moltíssimes vegades, no estava a cap programa electoral, ni estava a la planificació mediambiental d'aquest ajuntament. No són nosaltres que decidim ara de cop i volta dir que s'ha de protegir el Turó de l'Enric, no això ve qualificat per un estudi de l'Àrea Metropolitana que estudia tota la zona en una nova qualificació dels terrenys que estan entre la zona urbana i les zones protegides i queda qualificat i tenim un informe, que evidentment farem públic senyor Falcó, perquè no el tenen? Perquè aquest informe nosaltres...miri el tema de l'educació i de la interrupció crec que li he deixat clar abans. Aquest informe que el tenim i que serà explicat pels tècnics que l'han desenvolupat, quan ens el van presentar provisionalment nosaltres van trobar que no era prou precís en aspectes que eren importants a l'hora de prendre decisions i van demanar que tècnicament ens ajudés, que fos un projecte, perquè hi ha una situació concreta i és que la part urbanística d'aquest projecte és molt important. Teníem la part provisional, la part que ens van ensenyar era només la mediambiental però no tenia en compte, i vostè ho saben perquè els hi van donar un esborrany d'aquest document, no hi havia encara acabat la feina urbanística, la que deia bé aquest terreny com està qualificat?, està qualificat d'equipament, qui és edificable, qui no és edificable, en els mapes que ens presentaven no es veia com afectava la qualificació ambiental que ens presentaven, en colors es veia molt bé però no es comprovava d'aquesta afectació com es traduïa en el planejament concret d'aquesta pastilla, d'aquesta zona perquè nosaltres tinguessin una forma fàcil d'interpretar a què estava afectant, per exemple, del Turó hi ha una zona que és pública i una zona que és privada i en el primer esborrany que ens presentaven tot això no es veia suficientment bé. I els hem demanat que en el positiu, a l'informe definitiu que ens feien estès ja tot conclús també la part urbanística. I aquesta part urbanística, ara s'ha fet, ja està inclosa, en aquest primer esborrany només s'apuntava, i ara ens detalla, exactament, que és privat, que és públic, quines qualificacions té cada zona i per tant ens ajuda més a l'hora d'explicar-ho i de veure com és. Per tant, tant punt nosaltres tenim aquest projecte crec que estem en condicions de passar-lo...

SENYOR MAÑAS: El van rebre per escrit, em sembla que ahir, no?. L'informe final el van tenir ahir per escrit no el vam tenir abans. I qui m'ha demanat el provisional l'ha tingut.

SENYORA ALCALDESSA: Exacte.

SENYOR MAÑAS: Polítics, ciutadans ... és un document que qui me l'ha enviat li he enviat el pdf.

SENYORA ALCALDESSA: Sobre això si que m'agradaria també perquè diguem de desqualificacions entre uns i altres se'n poden dir moltes però jo crec que és correcte i se'ns ha d'exigir correcció i precisió i objectivitat, i en aquest cas jo em faig un exercici molt gran de transparència absoluta i de correcció i d'objectivitat. I precisament sobre aquest informe, penso que és important perquè s'han dit algunes coses sobre aquest informe, precisament l'encarreguem fora de Badalona perquè sigui una mirada que no tingui cap matís polític, que sigui una mirada absolutament tècnica, que sigui una mirada absolutament objectiva per uns estaments que són absolutament qualificats i reconeguts i que per tant és un peritatge. És un peritatge que ens dona llum, que ens aporta un important visió sobre el Turó. Per tant, aquesta alcaldessa que els està parlant i que continua com fa molts anys endarrere tenim com a prioritat absoluta la lluita pels drets de totes les persones sense exclusió i una sensibilitat precisament molt especial per les persones que el risc d'exclusió el tenen per la seva condició de dependència deguda a una diversitat funcional, a una discapacitat intel·lectual, precisament per aquesta condició, per aquesta alta responsabilitat que tinc en aquesta defensa el que més em preocupa del projecte és quan detectem que té vulnerabilitats, que el poden fer perillar. Que té vulnerabilitats, que el fan, el posen en joc, perquè evidentment a part de les condicionants

que tenen a veure amb plantejaments polítics que com molt bé s'han explicat, plantejaments ideològics que han quedat claríssims, que no cal que jo recordi. Hi ha també una vulnerabilitat tècnica i una vulnerabilitat que es desprèn precisament del fet que hi hagi col·lectius que s'oposaran perquè aquest projecte tiri endavant. Hi ha unes consideracions tècniques que es posen damunt la taula, que no existien, és veritat, no existien, això apareix al desembre del 2015. La primera caracterització, primer informe que inclou el Turó de l'Enric amb una caracterització que fa l'Àrea Metropolitana, això ens arriba al desembre del 2015 i és una informació nova que nosaltres no podem no tenir en compte, l'hem de tenir en compte i precisament diem, com que aquesta primera caracterització és molt vaga, ens inclou dins una caracterització d'uns espais que ens recomana tenir en compte per protegir des del punt de vista de la sostenibilitat mediambiental, com que és molt vaga precisament per això diem, que ens ho expliquin bé, que ens informin bé de què significa això tenim en compte com és aquest Turó. I hem tingut unes reunions que ens l'han avançat provisionalment, un primer esborrany, que se'ns diu "aquí teniu la part mediambiental, que ja diu moltes coses, però ens falta la part urbanística que diu, aquestes coses com es tradueixen en aquesta qualificació urbanística que teniu en aquest Turó" i per tant nosaltres diem, doncs, no volem entregar-ho en dues parts, no volem tenir primer un informe mediambiental i després l'informe urbanístic, ens estimem més tenir tot l'informe complet abans de fer-ho públic. Per tant, aquí tindran tota la informació i això apareixerà. Dic només dues coses que s'han dit i que em sembla que són molt importants de matissar es diu: "no costa diners a la ciutat", bé el preu que paga la ciutat per les coses que ha anat fent, són preus diversos, però no només és el preu en diners, és a dir, és evident que el patrimoni de la Cros sí que es perd, el patrimoni de la Cros desapareix com a patrimoni que té la ciutat, i escolteu, també desapareixia quan hi havia el projecte anterior que s'intentava fer en els bombers, també desapareixia perquè el aquell moment es va pensar que per pagar, per finançar l'operació es faria una mica semblant, en aquest projecte que es fa en el Badalona que és poder edificar i que amb les plusvàlues es podria pagar l'edificació, per tant també desapareixia la Cros i es convertia en habitatge. Però en aquests moments la proposta que nosaltres feiem de Montigalà aporta una cosa interessant per a la ciutat que és que com que és una permuta creuada, deixeu-me que us expliqui perquè és una cosa que encara no l'hem explicat, aquest projecte encara no l'hem pogut explicar, la veritat és que molta gent ens ho demana perquè no heu explicat públicament, perquè no heu explicat els detalls. Ens estimaven més abans d'explicar-ho a tota la ciutadania, haver-ho pogut explicar, evidentment als veïns i veïnes de Montigalà i, com no, a la Fundació que inicialment com deia el senyor Lladó quan vam començar a presentar a primer d'octubre ens donaven les expectatives i missatges de què podia ser una bona solució perquè complia aquests requisits que el regidor Téllez ha enumerat que són els que se'ns van donar com a condicions, doncs, en aquest projecte el tema patrimonial és senzill, és net, és amb diners públics construïm un equipament que queda escriturat a nom de l'ajuntament i la Fundació manté el patrimoni, manté a nom seu la Cros. I tenim dos patrimonis iguals, l'ajuntament té un patrimoni nou, que no tenia, que és un edifici que construeix i que és queda al seu nom. La Fundació té un patrimoni que és la Cros que continua tenim escriturat al seu nom i fem una permuta creuada que és una cessió d'ús creuat, que vol dir durant cinquanta anys l'ajuntament té aquest edifici a Montigalà públic, que ha fet amb diners públics, que el cedeix en ús a la Fundació Badalona Capaç per fer el seu taller ocupacional de Cointegra i durant aquests anys la ciutat, o sigui l'ajuntament podrà fer ús d'aquest edifici de la Cros que segueix sent propietat de Badalona Capaç però en podrà fer ús per fer un equipament, un ús públic d'aquest equipament. Per tant no ha d'estranyar, no els hi ha d'estranyar a ningú que des d'un punt de vista polític pel Govern que està assegut en aquest ple i que té la responsabilitat de governar la ciutat ens feia il·lusió i ens satisfieia pensar que havíem trobar una solució per Badalona Capaç que complia els requisits tècnics que se'ns havia demanat i que no passava per augmentar els Mercadones a la ciutat, que no feia una petjada, no triturava, no feia malbé una part del Turó de l'Enric que aquest informe ens cataloga com de valor important ambientalment i alhora, doncs, ens permetia sense perjudicar a la Fundació poder fer servir l'edifici de la Cros. Per tant, no ha d'estranyar a ningú, a ningú que no ens miri amb aquests ulls de prejudicis polítics. Si ens traiem les ulleres del prejudici polític, de

la lluita política, del desgast de govern. Si ens traiem aquestes ulleres i es poden mirar el projecte només amb el que és, que és la voluntat de trobar la millor solució per a les persones que estan ateses a Cointegra i a les seves famílies i als seus treballadors trobar la millor solució. I trobar la millor solució per la ciutat, per la zona, pel districte, pel barri, per a la ciutat en conjunt no els ha d'estranyar que si ens traiem aquestes ulleres del prejudici polític, de l'objectiu de desgast de govern aquest sigui un projecte que als nostres ulls té moltes fortaleses i per això jo defensem. No l'estem defensant perquè siguem totalitaris, perquè volem fer xantatge, perquè volem fer mal a la Fundació, si us plau. És que això no té ni cap ni peus, aquest discurs no s'aguanta per enlloc, no s'aguanta per enlloc. Nosaltres seguim tal com he començat la meva intervenció, diàleg, diàleg, diàleg i voluntat de solucionar els problemes per trobar el millor projecte, la millor solució per les famílies, pels nois i noies, i per la ciutat. Per tant, no m'allargaré més perquè si volgués rebatre tantes coses com s'han dit aquí, que se n'han dit de molt gruixudes. Si que els hi de dir una cosa molt concreta, el problema tècnic que impedia portar a ple, si més enllà de la voluntat política, més enllà de la voluntat política, hi ha temes materials que també existeixen per fer impossible, i s'apuntaven abans que això vagi a ple, al proper ple. És a dir, jo no crec que ens hagin d'escudar en els temes tècnics per eludir un debat polític, em sembla important, o sigui jo no sóc partidària de què amaguem el debat polític en temes tècnics però també siguem realistes, i si no que em corregeixi el regidor Lladó, que com a regidor de Badalona Habitable sap el dia a dia de la tramitació, és a dir cal veure les modificacions que s'han fet en el projecte si són prou substancials com per haver d'iniciar un procés nou, o no, i cal veure també la subsanació dels problemes que hi havia per fer la tramitació. I per d'altra banda, és evident que políticament, com vostès mateixos han dit i han preguntat, és evident que aquest govern ha de prendre una decisió sobre si ho porta o no ho porta a ple, si continua o no continua aquesta tramitació i és evident també que saber quins suports té cada un dels projectes també és important per no enganyar més, no enganyar a ningú, per no enganyar tampoc a la població, als col·lectius que estan en aquest debat. Ara escolteu si és veritat el que diu algunes de les instàncies que he rebut últimament, si és veritat que la Fundació Badalona Capaç no pot admetre sota cap concepte una solució que generi discrepància a nivell social, llavors senyors, ni Montigalà, ni Morera. Per tant, vostès mateixos i aquí... ja acabo. Per tant i ja acabo em sap greu que marxin, em sap molt greu perquè crec estic fent una intervenció en absolut ....Bé i per tant, la alternativa de la Cros mateixa que vostès ens han dit, vull que sàpiguen que quan aquest govern es va plantejar buscar una alternativa sempre vam tenir la possibilitat d'arreglar la Cros com una alternativa, no l'hem estudiat és veritat, no l'hem estudiat a fons perquè vam entendre que no era el que la Fundació volia prioritàriament però estem disposats a tot, estem disposat a seguir parlant, a seguir debatent, a seguir si l'alternativa ha de ser la Cros també l'estudiem i, sincerament, no sé de les paraules que he dit no sé quines són les que han fet enfadar a les persones que són aquí assegudes però reitero, reitero que només hi ha una voluntat que és la de dialogar, trobar la millor solució per Badalona Capaç, per a les famílies i per a la ciutat en conjunt. I penso que després d'això ja només ens toca passar a la votació dels punts que vostès han posat. Ara em fan el matís de què es pot haver malentès del que jo he dit. Em sembla important, perquè és evident, que no és cap amenaça en absolut al contrari. És vostès ens estan dient que no volen acceptar cap projecte que no generi discrepància, llavors tenim un problema perquè els dos en generen i és el mateix amb què hem començat. Tenim un problema damunt la taula en què els dos projectes generen discrepància i per tant ens hem d'asseure a dialogar i a buscar la solució. I lamento molt que se m'hagi interpretat malament perquè crec que no es donava peu a aquesta interpretació però per si cas algú segueix veient-ho així la reafirmo que el que estic fent és compartir amb tots vostès és quin problema tenim damunt la taula. Tenim un problema de gestió d'un conflicte que requereix diàleg-escolta, diàleg-escolta, i no confrontació. Diàleg-escolta i no confrontació. I aquí m'hi trobaran disposada a venir a parlar a vostès tantes vegades com vulguin, a venir a les assemblees de Cointegra tantes vegades com vulguin, a què em puguin dir tot el que creuen que m'han de dir, que els pugui contestar i que puguin seguint parlant. Passem a la votació.

Segon. Acordar que el Govern municipal tramiti l'expedient per a incloure en l'Ordre del dia del Ple municipal del mes de novembre l'Aprovació provisional de la Modificació puntual del Pla General Metropolità a les parcel·les situades a l'Avinguda de Carlemany 558 i al Passatge del Camí Estret 580-581.

Tercer. Censurar la gestió del Govern municipal en relació a la construcció del nou centre ocupacional de Badalona Capaç, per l'engany que ha patit l'entitat durant tot aquest temps.

Votació

S'aprova per majoria absoluta.

Vots a favor 17, dels grups municipals de Ciutadans (Ciudadanos) (sr. López), Convergència i Unió (srs. Falcó i Subirana), Partit dels Socialistes (srs./sres. Pastor, Botey, Guijarro i González) i Partit Popular (srs./sres. Garcia, Riera, Hervàs, Egea, Jurado, Fernández, Bertran, Gràcia, Walter i Agüera).

En contra 10, dels grups municipals d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (sr. Mañas i sra. Gallardo), Esquerra Republicana de Catalunya - Avancem – MES (srs. Lladó i Ribot i sra. Rotger) i Guanyem Badalona en Comú (sres./srs. D.Sabater, Téllez, L.Sabater, Taleb i Duran).

SENYORA ALCALDESSA: Molt bé, s'acaba aquest ple i molt bona nit a tothom.

Final

La Presidència dona per acabada la sessió a les vint hores i cinquanta-cinc minuts, de la qual, com secretari, dono fe.

Vist i plau
L'alcaldeessa

El secretari general

M. Dolors Sabater i Puig

Isidre Martí i Sardà